

DUMNEZEU ÎNȚELES GREȘIT

Domnul să vă binecuvânteze. Rugați-vă pentru mine în seara aceasta. Suntem mulțumitori Domnului pentru ploaia pe care ne-a dat-o și care a adus puțină răcoare, iar încredințarea mea este că ne va da și din ploaia duhovnicească, în interior, ca să ne ajute puțin.

Frate Neville, ce-ai zice dacă am întoarce puțin ventilatorul acela? În timp ce vorbesc, mă încălzesc, iar aerul rece care vine mă face să răcesc la cap, apoi răgușesc.

Pentru seara aceasta avem din nou câteva întrebări, și după cum v-am spus, motivul pentru care am vrut să-mi puneți aceste întrebări este ca să vedem ce este în mintea oamenilor, ce gândesc ei.

Cred că este foarte important ca un păstor să știe ce gândesc oamenii și care sunt frământările lor. De asemenea, cred că fiecare dintre noi are datoria de a spune sincer ceea ce gândește cu privire la păstor sau conducătorii spirituali, sau cu privire la orice lucru pe care-l vedem, astfel încât totul să decurgă în pace și liniște și spre binele Împărăției lui Dumnezeu.

Până acum o jumătate de oră am avut doar două sau trei întrebări, pe care mi le-a dat Billy după serviciul de azi-dimineață, așa că m-am gândit că în seara aceasta voi vorbi puțin din Cuvânt, dar acum câteva minute, Billy m-a sunat din nou și mi-a spus: „Va trebui să-ți schimbi planurile, pentru că am o mână de bilețele cu întrebări.”

Prin urmare, voi încerca să iau aceste întrebări și să răspund la ele după cea mai bună cunoștință a mea, iar dacă le voi termina mai repede, am un text despre care mi-ar plăcea să pot vorbi vreo zece, douăzeci de minute.

Apoi, dacă va fi cu voia Domnului, duminica viitoare dimineața, aș vrea să vorbesc despre cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, pentru că, așa cum am spus și azi dimineață, aceasta este o Scriptură măreață. Adevărul este că nu este prea greu să vorbești despre această temă, ci partea grea este s-o plasezi acolo unde îi este locul, pentru a se potrivi cu tot restul Bibliei.

După cum știți, noi am încercat să studiem Apocalipsa, începând de la capitolul 1 și am ajuns până la capitolul 6, așa că vom intra în cele șapte Peceti și vom studia capitolul 6 până la capitolul 10, inclusiv, ceea ce ne va lua foarte mult timp. M-am gândit că am putea lua șapte seri, câte una pentru fiecare Pecete.

Totuși, pentru ca oamenii să nu fie încurcați, mai întâi vom lua cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel și le vom privi prin toată Biblia, pentru că Dumnezeu se ocupă de Israel separat. După ultima epocă a Bisericii, Mireasa merge sus și nu se mai întoarce până în capitolul 19, când vine împreună cu Mirele ei. În timpul cât ea este în slavă, Dumnezeu se ocupă de Israel. Acesta este motivul pentru care, înainte de a intra în prima Pecete, ne vom opri la Daniel.

Astfel, dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să vorbim despre acest subiect duminică dimineața, iar dacă nu vom termina, vom continua și duminică seara. Apoi, dacă Domnul ne va descoperi, ne vom opri la cele șapte Peceti.

În seara aceasta avem câteva întrebări, toate fiind sensibile și rezonabile. Aici am avut una despre care mi-ar plăcea să vorbesc puțin. Un moment, vă rog. Da, cineva m-a întrebat verbal, nu în scris:

„Îmi poți spune unde îmi sunt cheile?”

Ei le-au pierdut în după-amiaza aceasta și doresc să le spun eu unde sunt. Eu obișnuiesc să mă rog pentru problemele oamenilor, așa că mă retrag și aștept ca Domnul să-mi spună unde sunt lucrurile pe care le-au pierdut. În felul acesta,

Domnul mi-a arătat chiar și locul unde erau mașinile care le fuseseră furate.

Fratele Welch Evans a venit aici foarte supărat, pentru că cineva i-a furat mașina în Louisville. Împreună cu el erau frații Sothmann și Tom Simpson. Cineva îi furase mașina din parcare, așa că fratele rămăsese fără haine și fără tot ce mai avea în mașină.

Din câte știu, este vorba de o bandă care operează în Louisville. Ei fură mașinile și le duc jos, la Bowling Green, sau ceva de felul acesta, unde le revopsesc și apoi le vând pentru că în Kentucky nu trebuie să ai certificat pentru mașina pe care o deții, așa că mașinile se pot schimba fără nici o problemă, în doar câteva minute.

Asta a pățit și fratele Evans, căruia i s-a furat mașina cu tot ce avea în ea, dar când ne-am rugat pentru necazul lui, Domnul a răspuns imediat, așa că înainte ca el să ajungă acasă, mașina lui era deja afară, cu benzina folosită cam pe jumătate și fără nici măcar un lucru lipsă din ea. Ce se întâmplase? Hoții o duseseră până la Bowling Green, dar imediat după ce ne-am rugat, au adus-o înapoi și au pus-o în locul în care fusese, fără să se atingă de absolut nimic din ea. Folosiseră numai benzina.

Oamenii au venit de multe ori la mine cu astfel de probleme, iar eu mergeam înaintea Domnului și mă rugam până primeam o vedenie care le dădea răspunsul. Dar mai târziu am aflat că acest lucru a fost o mare pricină de poticnire pentru unii. De ce aceasta? Pentru că bisericile din America nu sunt pregătite pentru o asemenea slujbă. Aceste lucruri sunt peste puterea lor de înțelegere, de aceea unii te numesc imediat „drac sau spiritist,” în timp ce alții spun că ești „un fiu al lui Dumnezeu,” sau chiar „un dumnezeu.” Vedeți?

Acesta este motivul pentru care l-am promis Domnului că aici, în America, nu voi mai proceda niciodată în felul acesta, și că această slujbă o voi folosi numai în Africa sau în interviurile personale pe care le am cu oamenii.

Deci, dacă doriți interviuri personale, nu trebuie să veniți la biserică pentru a le obține, ci mergeți la secretarul meu, la Billy Paul, iar el vă va da un bilețel și vă va spune când ne putem întâlni.

Ceea ce vreau să mai spun, este că noi avem daruri și în cadrul bisericii. Astfel, fratele Neville are darul prorociei, iar fratele Higginbotham are darul vorbirii în limbi și al tălmăcirii limbilor. Eu mă voi ruga ca Domnul să vă dea înapoi cheile, deși sfatul meu este să vă rugați și voi, pentru că s-ar putea ca Domnul să vă vorbească în seara aceasta prin fratele Neville, prin fratele Higginbotham, sau prin alt dar aflat în biserică.

Spun aceasta pentru că l-am promis Domnului că nu voi mai folosi acest dar în adunările publice din America, pentru că așa cum am spus deja, aceasta a făcut ca unii să mă numească „drac” în timp ce alții au spus că sunt „un dumnezeu”, ceea ce dovedește că oamenii nu sunt pregătiți pentru așa ceva.

Nădejdea mea este că persoana care m-a întrebat în legătură cu cheile, nu mă va înțelege greșit. Pe de altă parte, cred că Domnul poate să vă arate locul exact în care se află cheile pierdute, prin darurile Sale din biserică. În ordine.

Înainte de a începe să răspundem la întrebările puse, vreau să spun că puteți lăsa deoparte orice răspuns care nu este conform credinței voastre sau Bibliei.

Să ne plecăm capetele, în timp ce ne apropiem de mila Sa.

Doamne, noi suntem poporul Tău, călăuziți prin îndurarea Ta și chemați prin Numele Tău. Suntem foarte bucuroși pentru că știm că în seara aceasta avem un Tată ceresc care veghează asupra noastră, ne poartă de grijă și ne iubește ca pe proprii Săi copii iubiți. Eu sunt fericit, Doamne, pentru că mă număr printre acești oameni, pentru că sunt fratele lor și ei sunt frații și surorile mele. Oh, sunt atât de recunoscător pentru aceasta!

Doamne, printre noi este cineva care și-a pierdut cheile, dar Tu știi exact unde se află ele, de aceea Te rog să descoperi acest lucru. Acest om are mare nevoie de cheile pierdute, pentru că sunt de la mașina lui.

Rugămintea mea este să primești cererea acestor oameni și să răspunzi la ea.

Te rog să-l binecuvântezi pe păstorul nostru, preaiubitul nostru frate Neville. Suntem bucuroși pentru că Te vedem lucrând în mijlocul nostru prin aceste daruri mărețe, prin aceste daruri duhovnicești și Îți mulțumim pentru că ne numărăm printre aleșii Tăi și că știm că Dumnezeu descoperă poporului Său toate lucrurile ascunse.

Te rog să-l binecuvântezi pe fratele Neville, păstorul nostru, pe frații Higginbotham, Funk, Junior Jackson și pe surorile noastre care vorbesc în limbi și dau tălmăciri. Rugămintea noastră este să continui să Te descoperi prin aceste daruri mărețe, astfel încât biserica noastră să poată fi cunoscută ca o biserică duhovnicească, ca un loc în care oamenii osteniți pot veni să stea în prezența Atotputernicului Dumnezeu, și să știe că El vorbește și descoperă tainele ascunse ale inimii.

Tată, dă-ne binecuvântarea Ta în timp ce vom răspunde la aceste întrebări. Unele dintre ele sunt slabe, dar altele sunt tari și eu știu că cei care le-au pus, le au pe inima lor și doresc să primească un răspuns, o rezolvare.

Noi suntem slabi și nu putem răspunde la toate aceste întrebări, dar Tu ești tare și mai mult decât în stare s-o faci, de aceea Te rugăm să ne dai Tu răspunsul corect, ca să-l putem spune mai departe celor care-l așteaptă, astfel încât să poată fi ajutați, iar Numele lui Dumnezeu să fie onorat și proslăvit în mijlocul bisericii.

Dacă este voia Ta, Tată, Te rog să Te ocupi de mine în săptămâna aceasta și să mă ajuți în timp ce studiez cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, astfel ca duminică dimineața să deschizi Scriptura pentru oameni. Îngăduie aceasta,

Dumnezeule, pentru ca sufletele lor să fie reîmprospătate și învață-i pe cei care caută răspunsurile adânci. De asemenea, Te rog să îi salvezi pe cei pierduți și să-i vindeci pe cei bolnavi, pentru că toți suntem în așteptarea Ta, în Numele lui Isus. Amin.

Prima întrebare din seara aceasta, nu este de fapt o întrebare, ci mai curând o problemă de rânduială a bisericii.

27. Frate Bill, te rog să spui ceva pentru copiii și adulții care sunt atât de gălăgioși și care se foiesc și se întorc tot timpul în jur, în timpul serviciului. Cred că adunarea aceasta are nevoie de câteva lecții de respect.

Copii, nu știți cum să vă purtați în casa lui Dumnezeu? Nu știți că acesta este sanctuarul lui Dumnezeu? Dumnezeu este în Templul Său cel sfânt, de aceea fiecare trebuie să păstreze liniștea. Aceasta este casa lui Dumnezeu în care oamenii vin să mediteze, încercând să primească mântuirea sufletului, încercând să afle care sunt problemele din viețile lor, încercând să ajute pe cineva. Dar cel mai important lucru pe care ar trebui să-l faceți este să fiți respectuoși și liniștiți.

Înainte de începerea adunării, luați-vă în ceva „o gură de apă”, deoarece știu că cei mici trebuie să bea. Mamele care vin cu micuți, ar fi bine să-i țină în spate, cât se poate de liniștiți. Ar trebui să nu se audă nici măcar o șoaptă. Nici o șoaptă, dar noi toți ne facem vina de încălcarea acestui lucru. Când se citește din Biblie și când merge predicatorul la amvon, noi trebuie să fim liniștiți, în așteptarea Domnului.

Vă rog, încercați să vă purtați în felul acesta.

Eu știu că voi copilașii trebuie să vă foși puțin în jur. Faceți-o, dar cumiți. Nu uitați că mama și tatăl vostru doresc să stați liniștiți.

Eu știu că micuții se foiesc tot timpul în jur, pentru că Meda mi-a spus că și Iosif face așa.

„Nu rămân cu nimic din predică,” spunea ea, „pentru că tot timpul încerc să-l țin liniștit.” Ei bine, ea încearcă să facă acest lucru, pentru ca ceilalți să nu fie deranjați. Înțelegeți?

Adevărul este că întotdeauna noi dorim să ne respectăm unii pe alții și să ne dăm cinste unii altora, dar cred că deasupra tuturor lucrurilor, trebuie să-l respectăm pe Dumnezeu și locașul Său.

Următoarea întrebare este:

28. Am doi copii, în vârstă de șase, respectiv opt ani și i-am adus azi dimineață la altar. Când crezi că ar fi recomandabil să fie botezați?

Cât de curând posibil. Pocăiți-vă imediat și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos. Acesta este sfatul meu.

Poate cineva zice: „Este biblic așa ceva?”

La predica pe care a ținut-o Petru în ziua cincizecimii, au fost salvate trei mii de suflete despre care Biblia spune: *„Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați.”* (Fapte 2.41). Ce înseamnă aceasta? Că de îndată ce crezi și Îl primești pe Domnul ca Salvatorul tău, poți să mergi la apă și astfel să aduci dovada credinței Tale, fără să se pună problema dacă ești tânăr sau bătrân.

Poate ziceți: „Bine, dar copiii ar putea fi prea tineri.”

Nu uitați că Isus a spus: „*Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.*” (Matei 19.14).

Eu n-aș îndrăzni să mă împotrivesc unui copil care vrea să vină la altar sau să fie botezat, indiferent ce vârstă ar avea el. Pe mine nu mă interesează câți ani are.

29. Un predicator prieten de-al nostru, botează în „Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.” Am putea fi răspunzători pentru faptul că nu i-am spus că face o greșeală?

Eu cred că este de datoria unui creștin să facă aceasta. Dacă prietenul acela este predicator, să nu vă certați cu el, pentru că dacă faceți aceasta sunteți greșiți, duhul vostru nu este corect.

Dacă acest prieten botează așa cum spui, iar voi îl vizitați acasă, mă gândesc că ar fi bine să discutați despre această problemă, dar să-l lăsați pe Domnul să călăuzească discuția. Înțelegeți? Și când El face aceasta, spuneți: „Frate, mă întreb dacă este posibil să fie vreo contradicție în Biblie. Mă refer la ceea ce scrie în Matei 28.19 comparativ cu Fapte 2.38. Poți să-mi explici de ce într-o parte scrie: „...în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,” iar în cealaltă: „...în Numele lui Isus Hristos.”?

Nu încercați să-i explicați acest lucru, mai ales dacă sunteți un începător, deoarece s-ar putea să vă încurcați singuri. Înțelegeți?

Dacă omul acela este sincer, spuneți-i: „N-ai vrea să te întâlnești cu păstorul nostru sau cu un alt slujitor din biserică și să discuți cu el despre problema aceasta?”

Spun aceasta, pentru că subiectul acesta este o problemă adâncă. Înțelegeți? Nu o luați asupra voastră pentru că s-ar putea să vă învârtiți în jur.

Totuși, dacă știi despre ce vorbești și ești bine ancorat în Cuvânt, este în ordine. Dar să nu-l jignești. Indiferent despre ce discutați, să nu-l jignești. Desigur, el este greșit cât timp botează în felul acesta, pentru că conform Scripturii, un om care botează în „Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt,” este greșit. Dar nu ai voie să-l jignești.

30. Într-o mărturie de credință, ei au zis: „Credem într-un singur Dumnezeu veșnic, format din trei persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt”, bazându-se pe Matei 28.19 și pe 2 Corinteni 13.14. Nu ar fi mai corect spus: „S-a descoperit în trei slujbe sau funcții?” în loc de trei persoane?

Tu gândești corect, pentru că nu se poate vorbi de un Dumnezeu în trei persoane. Noi nu putem vorbi de o persoană fără să ne gândim la o personalitate, așa că nu se poate vorbi de trei dumnezei, adică de trei personalități în dumnezeire. Există un singur Dumnezeu și acesta este Isus Hristos.

Dumnezeu este Duh și acest Duh a locuit în Isus Hristos. Astăzi, El locuiește în Biserica Mireasă, în mine și în tine, prin Duhul Sfânt care este Dumnezeul cel Atotputernic însuși în noi.

Tu ai dreptate în ceea ce spui, pentru că „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt”, sunt trei descoperiri sau slujbe ale aceluiași Dumnezeu și nu trei dumnezei. O asemenea părere este în contradicție cu învățătura Bibliei.

31. Un creștin poate să meargă în cer dacă nu plătește zeciuală?

Aceasta este o problemă la care nu pot da un răspuns biblic. Nu pot spune nici da, nici nu, dar cred că fiecare creștin este obligat să plătească zeciuală, deoarece aceasta este porunca Domnului, iar Biblia spune că „*este fericite de cei ce țin poruncile Domnului, căci ei vor avea parte la Pomul Vieții.*” Părerea mea este că plata zeciuielii este esențială în trăirea creștină și am să vă spun de ce, puțin mai

Încolo, pentru că mai am o întrebare care atinge exact problema aceasta.

32. Frate Branham, eu sunt salvat și am fost botezat în Numele lui Isus Hristos, dar cum să mă scap de un duh încăpățânat de care se pare că nu pot scăpa nicicum?

Ei bine, fratele sau sora mea, oricine ai fi, de cele mai multe ori când întâlnești oameni stăpâniți de asemenea duhuri încăpățânate, există o cauză complexă care cauzează neputința de a scăpa de ele: aceste duhuri pot fi moștenite de la mama, de la tata, unchiul, mătușa, bunicul sau bunica. Dacă veți urmări cu atenție acest duh în viața voastră, vă veți putea da seama de aceasta.

Pot să vă spun că eu am întâlnit o mulțime de asemenea cazuri pe platformă: oameni stăpâniți de astfel de duhuri, iar primul lucru pe care-l făceam în asemenea situații era, ca prin darul deosebirii, să urmăresc acel duh în viața trecută a celui om și astfel, puteam vedea că duhul mergea mai departe până la bunic, la bunică sau la altcineva din familie, și că omul respectiv l-a moștenit de fapt prin natură.

Încăpățânarea nu este de la Dumnezeu, și singura modalitate de a scăpa de ea este credința. Tu ești un fiu sau o fiică de Dumnezeu, dar nu vei reuși să-l biruiești cât timp vei sta și-l vei muștra și iar îl vei muștra și-l vei muștra. Înțelegi? Dacă faci aceasta, este ca și cum ai atârna un șarpe cu clopoței care stă pregătit, gata să te muște. Ceea ce trebuie să faci este să-l ignori pur și simplu și să pășești mai departe, fiindcă așa nu-ți va mai putea face nici un rău.

Deci, când vezi că ești prins de un duh încăpățânat, pune lucrul acela pe altar și crede că prin îndurarea lui Dumnezeu este mort în viața ta și nu-l vei mai avea niciodată, apoi du-te mai departe fără să-i dai nici cea mai mică atenție, fiindcă atunci te va părăsi.

„Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.” (Iacov 4.7).

Acesta este sfatul meu în problema aceasta, pentru că singura modalitate de a-l birui pe Satana este credința.

33. De ce botezi în Numele Domnului Isus Hristos și nu în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt?

Ei bine, mai întâi vreau să spun că nu există numele „Tată, Fiu și Duh Sfânt”. Apoi, vreau să știți că în toată Biblia nu există nici măcar o singură persoană care să fi fost botezată vreodată în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt. Niciunul dintre apostoli nu a folosit vreodată această formulă de botez. De altfel, nimeni nu a făcut aceasta până după conciliul de la Niceea, când a apărut prima organizație: Biserica Catolică.

Nu există un asemenea nume, pentru că „Tatăl” nu este un nume; „Fiul” nu este un nume și „Duhul Sfânt” nu este un nume. Acestea sunt titlurile, calitățile sau slujbele în care S-a descoperit Dumnezeu, dar El a avut un singur Nume: Isus Hristos.

Prin urmare, eu botez în Numele Domnului Isus Hristos, pentru că acesta este singurul Nume în care S-a descoperit Dumnezeu ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt.

34. Unii oameni spun că înainte de înviere, Isus a fost în iad. Există vreo dovadă în acest sens?

Pentru că mi se cere o dovadă biblică, voi răspunde cu ajutorul Bibliei. Deschideți împreună cu mine la 1 Petru 3.18-20:

„Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuiți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a înviat în Duh,

în care S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare,

care fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.”

Să citim și Fapte 2.30-31, unde Petru spune:

„Fiindcă David era proroc, și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie,

despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul lui nu va fi lăsat în Locuința morților, și trupul lui nu va vedea putrezirea.”

Deci, sufletul Lui a coborât în iad, unde a predicat duhurilor care nu s-au pocăit odinioară, când îndurarea lui Dumnezeu era în așteptare, iar a treia zi a înviat, deci S-a întors de acolo.

35. Cele cinci fecioare nehibzuite sunt pierdute?

Dacă ați fi fost alături de noi când am studiat Apocalipsa, ați fi înțeles că cele cinci fecioare neînțelepte nu sunt pierdute. Ele nu vor avea parte de răpire și nu vor participa la Cina nunții, ci vor trece prin necazul cel mare, unde vor fi prigonite și martirizate, apoi vor învia și vor primi Viața veșnică. Aceste fecioare vor învia în ziua din urmă și vor merge înaintea tronului alb, unde Judecătorul va face separare asemenea unui păstor care separă oile de capre.

Voi spuneți: „Bine, frate Branham, dar noi, Biserica, nu vom sta în fața judecății?”

Nu, domnilor, noi nu vom merge la judecată, deoarece stăm chiar acum în fața judecății prin pocăință și mărturisire, iar Dumnezeu a pus toate păcatele noastre asupra lui Hristos.

De altfel, Domnul Isus a spus în Ioan 5.24 că *„cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”*

Pentru Biserică nu mai este judecată. Ea va fi luată în răpire și se va întoarce ca să-i judece pe cei care l-au refuzat pe Duhul Sfânt.

Acest lucru îl întărește Pavel atunci când îi mustră pe corinteni pentru că se duc să se judece la tribunal când au vreo neînțelegere. Astfel, el le spune:

„Cum! Când vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuiți și nu la sfinți?”

Nu știți că sfinții vor judeca lumea?” (1 Corinteni 6.1-2).

Noi vom sta alături de Hristos, ca împărați și preoți, și îi vom judeca pe oamenii care au refuzat să-L primească pe Domnul, deși le-am predicat și le-am vorbit despre botezul Duhului Sfânt. Gândiți-vă la aceasta.

Nu, fecioarele nechibzuite nu vor fi pierdute, dar ele nu vor face parte din Mireasă. Ele vor veni la a doua înviere și vor fi judecate după felul în care s-au purtat cu Lumina pe care au primit-o.

36. Frate Branham, în 1 Corinteni 14.34-35 scrie: *„Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse cum spune și Legea...*

căci este rușine pentru o femeie să vorbească în biserică.” Acum, dacă o femeie cu părul scurt vorbește în limbi în biserică, acest lucru vine de la Duhul Sfânt sau ea vorbește printr-un duh fals?

Aceasta este o întrebare grea, dar voi încerca să răspund la ea cât voi putea de bine. În primul rând, vreau să spun că eu nu sunt în măsură să judec acest lucru, pentru că nu am fost trimis să judec. Apoi, vreau să spun că o persoană care vorbește în limbi o face sub ungera lui Dumnezeu. Un astfel de om poate fi în afara rânduielii, poate să facă ceva greșit, dar nu pot spune că cel care vorbește prin el nu este Duhul Sfânt, deoarece nu știu aceasta. Înțelegeți?

Și mai este ceva: De multe ori oamenii se judecă greșit unii pe alții, ceea ce este un lucru cât se poate de rău.

Astfel, voi ziceți: „Păi, nu poate fi Duhul Sfânt peste ea pentru că are părul scurt și poartă rochii prea scurte!”

Să nu gândiți niciodată așa, pentru că nu este corect! Voi nu știți ce este în inima acelei femei, nu știți nimic despre ea.

Desigur, vă gândiți că Duhul Sfânt ar face-o să se poarte altfel, ceea ce este adevărat, dar ar trebui să-l lăsați pe Dumnezeu s-o judece cu privire la aceste lucruri, iar voi și eu să ne rugăm ca Dumnezeu s-o lumineze.

Odată, am avut o pianistă care purta o fustă scurtă, ceea ce desigur nu era corect. Avea și părul scurt, pentru că era numai un bebeluș pe calea Domnului, dar cânta la pian.

Când s-a terminat adunarea, a venit la mine un bărbat și m-a „sfâșiat” în două zicând:

„Tu ești predicator pentecostal și lași ca femeia aceea să meargă și să cânte la pian deși are părul scurt?”

„Păi, eu cred că această femeie are un duh bun,” am răspuns eu. „Nici eu nu sunt de acord cu faptul că fusta ei este scurtă și se desface în părți, și nici cu faptul că are părul scurt.”

Ea purta peste fustă o cămașă foarte subțire, prin care se vedea lenjeria intimă. Voi știți cum le poartă ele. Într-adevăr, mie nu-mi place să văd așa ceva, dar nu pot spune că o astfel de femeie nu are Duhul Sfânt. Sigur că nu. Ea ar putea fi la fel de umplută cu Duhul ca oricare alta. Deci, eu nu o pot condamna și să spun că va merge în iad din pricina ținutei ei.

Bărbatul care m-a atacat cu privire la tânăra pianistă, avea în biserica lui o femeie cu părul lung care se îmbrăca foarte decent, cu rochii lungi, dar care avea atâta răutate în ea încât putea să întrecă în putere zgomotul făcut de un ferestru circular. Surorilor, părul lung și fustele lungi nu vă duc în cer! Sigur că nu, ci Cel care vă duce în cer este Duhul Sfânt.

Aș vrea să țineți minte că de multe ori păstorii nu le spun oamenilor cum trebuie să se îmbrace sau să se comporte, așa că ei merg înainte crezând că totul este în ordine. Adevărul este că un păstor ar trebui să sfâșie toate acele lucruri vechi, iar surorile mai bătrâne din biserică ar trebui să fie un exemplu pentru cele tinere în ceea ce privește îmbrăcămintea decentă și purtarea.

Părerea mea este că orice femeie evlavioasă, ar trebui să meargă la o astfel de persoană, ca o mamă sau ca o soră mai mare, și să se așeze și să discute cu doamna aceea plină de dulceața Duhului. Și vă spun că dacă Dumnezeu are ceva cu ea, dacă acea femeie este din Dumnezeu, va înțelege cum stau lucrurile și se va corecta. Dacă însă vă grăbiți s-o judecați și s-o condamnați, s-ar putea s-o vătămați și s-o îndepărtați, pentru că ea este asemenea unui nou-născut.

În întrebarea pusă se spune că femeia respectivă vorbește în limbi.

Acum vă voi spune ceva cu care s-ar putea să nu fiți de acord, dar voi judecați de foarte multe ori greșit aceste lucruri. Părerea mea este că întotdeauna ar trebui să-i judecăm pozitiv pe cei care încearcă să facă ceva ce este drept. Să avem cele mai bune intenții față de ei, pentru că noi nu le cunoaștem inima și nu știm ce gândesc cu adevărat.

Știți ce spune Biblia în Galateni 6.1?

„Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșeală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.”

Să nu ziceți niciodată că ei nu au un duh corect, pentru că nu știți.

Acum aș vrea să stați puțin liniștiți, pentru că vreau să vă spun ceva ce vă va străpunge cu siguranță.

Duhul Sfânt poate vorbi și printr-un fățarnic. Exact! Eu am văzut cu ochii mei așa ceva și vă pot dovedi și cu Biblia.

De asemenea, vă pot dovedi că și puterile demonice pot lua duhurile oamenilor și să-i folosească cum vor ele. Astfel, am văzut cum dracii vorbeau în limbi și le tălmăceau. Înțelegeți? Dar am văzut și fățarnici care vorbeau prin adevăratul Duh Sfânt.

Acesta este motivul pentru care nu puteți spune că vorbirea în limbi este dovada botezului cu Duhul Sfânt.

Acum ascultați! Cu ani în urmă, când am ajuns pentru prima dată printre pentecostali, am mers la Mishawaka, în Tabernacolul fratelui Rowe, unde se ținea o adunare mare.

Ei erau o grupare care botezau în Numele lui Isus. Eu nu sunt de acord cu ei, dar cu toate acestea îi consider frații mei.

Ei spun: „Botează spre înnoire în Numele lui Isus Hristos,” dar eu nu cred că apa te poate scăpa de păcat, ci cred că înnoirea o face sângele lui Isus Hristos. Înțelegeți?

Cu toate acestea, unitarienii botează spre înnoire în Numele lui Isus. Ei sunt convinși că prin aceasta sunt salvați, dar Petru a spus: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre...”*

Deci ce trebuie făcut? Mai întâi este pocăința, căința sinceră pentru păcatele săvârșite și întoarcerea spre Dumnezeu. Apoi urmează botezul în Numele lui Isus Hristos, care arată că păcatele voastre au fost iertate.

Când am ajuns în adunarea aceea, am văzut că erau adunați câteva mii de oameni. Erau veniți din toate părțile, atât albi, cât și negri. Ei bine, acolo am văzut doi oameni. Până atunci nu mai auzisem niciodată o vorbire în limbi cu tălmăcire, dar acolo am văzut cum acei bărbați se ridicau și unul vorbea în limbi, iar celălalt aducea tălmăcirea, spunându-le oamenilor din adunare ce era greșit cu ei și ce au făcut.

Când i-am văzut, m-am gândit: „Doamne, se pare că a ajuns printre îngerii,” pentru că niciodată nu mai întâlnisem așa ceva.

Toată noaptea următoare am stat în rugăciune, pentru că încă din copilărie am crezut că darurile și chemarea sunt fără pocăință și Domnul îmi dăduse vedenii.

În dimineața următoare, am fost invitat să vorbesc și am făcut-o. După încheierea adunării, au venit la mine o mulțime de oameni care m-au invitat să vorbesc și în adunările lor, deși eram baptist. Totuși, în inima mea se născuse dorința de a-i cunoaște pe cei doi bărbați.

Unul dintre ei vorbea în limbi, iar celălalt se ridica și spunea (de exemplu): „Așa vorbește Domnul: Alaltăieri, Jones a făcut cutare și cutare lucru. Când ai ieșit din casă ai găsit un portofel care aparține bărbatului Cutare. Așa vorbește Domnul: „Du-te și dă-i-l înapoi!”

Vedeți? Se spunea adevărul. Ei le spuneau oamenilor tot ce gândeau sau făceau. Când am văzut aceasta, mi-am zis: „Oh, dar este minunat! Acesta este Dumnezeu.”

Ei bine, și iată că m-am întâlnit cu unul din cei doi, iar în timp ce discutam cu el, m-am rugat: „O, Dumnezeule, lasă-mă să pătrund lucrul acesta, oricare ar fi el.”

Pe atunci încă nu știam să spun că ceea ce vedeam erau vedenii, dar doream cu ajutorul lor să pătrund în duhul aceluia om ca să văd ce este cu el. Astfel, am continuat să vorbesc cu el și curând am văzut că în fața mea stătea un creștin adevărat. Bucuros, mi-am zis: „Binecuvântat să fie Numele Domnului!”

Apoi, cam o jumătate de oră mai târziu, l-am întâlnit și pe celălalt. Discutând cu el, am văzut că am în fața mea cel mai mare fățarnic pe care l-am întâlnit vreodată. Soția lui era o femeie cu părul negru, dar el trăia cu o femeie blondă, cu care avea și doi copii. Vedeți? Și cu toate acestea, el vorbea în limbi prin Duhul Sfânt și aducea mesaje corecte.

Înainte de convertirea mea, am avut ocazia să merg într-o tabără de vrăjitori indieni. Ei sunt dansatori închinători la draci. Oamenii aceia iau un șarpe, îl încolăcesc în jurul lor, apoi dansează dansul porumbului, vorbesc în limbi,

tălmăcesc și spun absolut tot adevărul cu privire la oameni.

Acolo am văzut un vrăjitor care a luat un creion și l-a pus jos. Imediat, creionul s-a ridicat și a început să scrie în alte limbi, dând și tălmăcirea lor, spunându-le oamenilor exact ce au făcut. Vedeți? Și toate acestea se petreceau într-o adunare spiritistă.

Așa se face că atunci când l-am avut în față pe acel fățarnic, mi-am zis: „Oare am ajuns printre draci?”

După câțva timp am mers să mă rog la peștera mea de la Green's Hill, iar la un moment dat, am ieșit afară și mi-am așezat Biblia lângă mine. Voiam să stau pe un buștean și să citesc puțin. Deodată, vântul mi-a deschis Biblia la Evrei 6, acest lucru repetându-se de trei ori. Când am văzut aceasta, m-am gândit: „Poate că Domnul vrea să citesc de aici,” așa că am început să citesc:

„Căci cei care au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc și s-au făcut părtași Duhului Sfânt.

Și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor,

Și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.

Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea peste el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântarea lui Dumnezeu.

Dar dacă aduce spini și măcăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”

După ce am citit aceste cuvinte, m-am gândit: „Laudă Domnului!” după care am așezat Biblia jos și mi-am zis: „Nu văd nimic rău aici. Oare ce ar trebui să înțeleg?”

Poate ați citit și voi textul acesta din Evrei 6, unde este vorba despre spini și măcăcini. Dacă pământul aduce roadă bună, primește binecuvântarea lui Dumnezeu, dar dacă aduce spini și măcăcini, este lepădat și sfârșește prin a i se pune foc. Am stat și m-am tot gândit la aceste lucruri fără să văd nimic deosebit în ele.

„Păi,” îmi ziceam, „este normal ca spinii și măcăciii să fie arși, iar grâul lui Dumnezeu să fie dus și pus în hambar. Nu văd nimic deosebit aici.”

Și cum stăteam și priveam afară, gândindu-mă, am primit o vedenie în care am văzut un ogor pregătit pentru semănat. Și un Om cu o haină albă pe el, ducea un sac din care lua sămânță și o arunca pe acel ogor.

Imediat ce Omul îmbrăcat în alb a trecut și nu s-a mai văzut, am văzut un alt bărbat, dar îmbrăcat în negru, care purta și el un sac din care lua sămânță și o semăna în urma celui alt. El mergea pe furiș și semăna sămânță de buruieni, așa că dacă în urma Omului în alb a răsărit grâu, în urma acestuia au început să răsără buruieni, spini, măcăcini și neghină.

„O,” mi-am zis, „dar este o rușine ceea ce face omul acesta!” Privind vedenia aceasta, eu nu m-am gândit că ceea ce se întâmpla era biblic, ci mi-am zis: „Omul acela își seamănă buruienile în ogorul de grâu al celui alt.”

Apoi am văzut că s-a făcut foarte cald, așa că micuțul grâu și-a plecat capul și

zicea încet: „Ah, ah, ah!” și gâfâia. Micuța buruiană stătea și ea cu capul plecat și zicea la fel: „Ah, ah, ah!” gâfâind și tânjind după apă, la fel ca grâul. Și am văzut că și una și cealaltă se rugau și cereau ploaie.

După o vreme, a apărut un nor și deodată a început să plouă peste acel ogor. Imediat, micuțul grâu și-a ridicat capul, a început să tresalte de bucurie și a strigat: „Laudă Domnului! Aleluia! Aleluia!” Dar și micuțele buruieni și-au ridicat capul și au început să strige: „Laudă Domnului!” bucurându-se de aceeași ploaie care cădea peste grâu.

Atunci mi-am amintit textul biblic care spune: *„El... dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.”* (Matei 5.45).

Atunci am înțeles. Vedeți?

Dacă în adunare stă o persoană, iar voi știți că este greșită și nu trăiește corect, și totuși peste ea vine o ungere, să nu spuneți cumva că acela nu este Duhul Sfânt, pentru că nu aveți de unde să știți aceasta! Să nu judecați duhul din persoana aceea! Este posibil ca omul acela să fie greșit, însă nu uitați ce spune Biblia: *„că Ploaia, Duhul, cade peste cei drepti și peste cei nedrepti.”*

De asemenea, nu uitați că atunci când a apărut neghina în lanul de grâu, Domnul Isus a spus: *„Lăsați-le să crească împreună până la seceriș.”* Vedeți? Grâul și neghina. Nu încercați să-i judecați, ci lăsați-i să crească împreună, pentru că în ziua secerișului, le voi spune secerătorilor: *„Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul Meu.”* (Matei 13.30).

Totuși, noi îi vom cunoaște după roade. Tu poți ști în inima ta care este adevărul, dar cu toate acestea, încearcă să te ocupi de persoana aceea.

Să nu ziceți că dacă femeia aceea este îmbrăcată imoral... cum am citit în întrebarea pusă? Să vedem:

„Dacă o femeie cu părul scurt vorbește în limbi în biserică, este călăuzită de Duhul Sfânt sau de un duh fals?”

În privința aceasta, nu spun nimic. Dacă te gândești că este greșită pentru că are părul scurt, și tu ești căsătorit, de ce n-o rogi pe soția ta să o cheme pe acea femeie deoparte și să discute cu ea plină de blândețe și de dragoste? Părerea mea este că ea poate avea Duhul Sfânt, însă are nevoie de puțină corecție.

Eu cred că dacă ne-am cerceta atent, fiecare dintre noi am găsit un lucru micuț care este greșit în viața noastră, ceea ce înseamnă că fiecăruia dintre noi i s-ar putea reproșa ceva. Adevărul este că oamenii au venit de multe ori la mine și mi-au arătat o mulțime de lucruri greșite pe care le făceam, iar eu am apreciat întotdeauna aceasta.

În ce privește femeia la care se referă întrebarea, să zicem că ea nu este o creștină adevărată, ci se preface doar. Vedeți? În cazul acesta va fi judecată de Dumnezeu. Acesta-i adevărul. Dacă se îmbracă imoral și face lucruri greșite, Dumnezeu se va îngriji de aceasta. În ce ne privește, noi să credem că duhul de peste ea este Duhul Sfânt. Înțelegeți? Să credem aceasta, pentru că nu putem ști care este adevărul.

Acum, dacă ea vorbește în limbi, iar când dă tălmăcirea spune: „Isus este anatema!” veți ști imediat că duhul acela nu este Duhul Sfânt, pentru că Biblia spune că *„nimeni, dacă vorbește prin Duhul Sfânt nu zice: „Isus să fie anatema!”* (1 Corinteni 12.3).

Cât timp ea Îl binecuvântează și Îl onorează pe Hristos, să credeți Duhul acela.

Nădejdea mea este că ceea ce v-am spus, nu v-a încurcat și mai tare, ci v-a dat mai multă lumină cu privire la problema aceasta.

37. Învață cumva Deuteronom 23.2 că un copil născut în afara căsătoriei nu poate fi mântuit? În altă parte scrie că Dumnezeu va pedepsi fărădelegea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam al celor care-L urăsc. (Deuteronom 5.9). Explică aceste versete, te rog.

Deuteronom 23.2: *„Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecelea neam al lui să nu intre în adunarea Domnului.”*

În ordine. Curvia a fost un lucru îngrozitor pe tot parcursul Bibliei. Acest lucru a fost atât de urât de Dumnezeu, încât, dacă un bărbat avea un copil printr-o femeie care nu era nevasta lui, acel copil și copiii copiilor lui, nu aveau voie nici măcar să intre în adunarea Domnului timp de zece generații, adică patruzeci de ani, și aceasta pentru că sângele țapilor și al taurilor nu era suficient ca să șteargă un asemenea păcat.

Sângele animalelor făcea numai o acoperire a păcatului, dar nu putea să-l și șteargă.

Femeia este un mărgăritar de preț, pe care Dumnezeu l-a înzestrat cu o calitate deosebită: să fie mamă. El i-a încredințat maternitatea, de aceea, dacă năștea un copil cu un bărbat care nu este soțul ei, peste copilul acela și peste copiii copiilor lui, timp de zece generații apăsa un greu blestem, nelegiuirea părinților fiind pedepsită în copii, până la al treilea și al patrulea neam. Astfel, copiii puteau fi loviți cu orbire, sifilis.

Da, era îngrozitor ca o femeie să aibă un copil în afara sfintei căsătorii, și vreau să spun că acest lucru nu a fost valabil numai în vechime, ci este valabil și astăzi.

38. Ezechiel capitolele 38 și 39 se vor împlini înainte de răpire?

Dacă veți observa, capitolele 38 și 39 din Ezechiel se referă la Gog și Magog, la țara din nord, adică la Rusia.

Eu nu spun că acesta este adevărul, dar după înțelegerea pe care o am, aceste lucruri vor veni la împlinire după răpire, după ce Biserica lui Hristos este luată la cer. Dumnezeu se va ocupa de Gog și Magog atunci când oștirea lumii va merge împotriva lui Israel, deci după răpire.

Cred că aceasta a vrut să știe cel care a pus întrebarea. El a vrut să știe care este părerea mea.

39. Domnul ne-a spus prin prorocie să mărturisim și altora despre lucrările pe care le-am văzut aici: despre apropiata venire a Domnului, despre botezul în Numele lui Isus Hristos. Noi am vorbit despre aceste lucruri cu unii care spun că sunt creștini, dar cu toate acestea, se pare că nu vor să creadă. Ce crezi că se va întâmpla cu acești oameni? Vor merge în răpire?

Îmi place felul cum ai pus întrebarea: „Ce crezi...”

Ceea ce cred eu este că nimeni nu poate umbla în Lumina lui Dumnezeu până nu îi este descoperită această Lumină. Lucrarea lui Dumnezeu este ascunsă oamenilor și nimeni nu o poate vedea dacă nu-i este descoperită de El. Spun aceasta, pentru că așa vorbește Biblia.

Astfel, nu a zis Isus că „...ei, măcar că văd, nu văd și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.”? (Matei 13.13). Vedeți? Deși El a făcut o mulțime de semne și minuni, ei n-au crezut. De ce? Pentru că așa a spus Isaia că se va întâmpla: „Într-una veți auzi și nu veți înțelege; într-una veți vedea și nu veți pricepe.” (Isaia 6.9).

Isus a zis: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu, care M-a trimis,*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.*” (Ioan 6.44,37).

Voi sunteți răspunzători pentru răspândirea Luminii, dar nu sunteți răspunzători pentru că ei nu vor s-o primească. Voi trebuie să le-o duceți, dar nu sunteți răspunzători pentru reacția pe care o au față de ea, deoarece Dumnezeu este acela care îi lasă înăuntru sau îi scoate afară.

Voi trebuie să rețineți un singur lucru: ei nu vor putea vedea Lumina dacă nu le este descoperită de Dumnezeu.

40. Frate Branham, în Daniel 11.31 este vorba despre încetarea jertfei necurmăte și așezarea urâciunii pustiitorului. Vrei să explici acest lucru?

Daniel 11.31: „*Niște oști trimise de el, vor veni și vor spurca sfântul locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingușiri pe cei ce rup legământul.*”

Aceasta este tema noastră de duminică viitoare, când vom vorbi despre cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel.

Ceea ce vreau să-ți spun acum, frate iubit, este că Domnul Isus a vorbit despre problema aceasta în Matei 24.15:

„*De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit prorocul Daniel, „așezată în locul sfânt” - cine citește să înțeleagă!*” -

atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți...” (v. 16).

Cuvântul „urâciune” înseamnă „murdărie, necurăție,” iar această urâciune este moscheea musulmană a lui Omar, care a fost construită pe locul unde a fost Templul.

După cum știți, în anul 70 d.Hr., Titus a cucerit Ierusalimul și l-a distrus până la temelie. Mai târziu, pe locul unde odinioară fusese Templul, musulmanii au construit moscheea lui Omar, ea aflându-se și astăzi acolo.

Și această urâciune va rămâne acolo până când Dumnezeu se va întoarce din nou spre iudei.

Deci „urâciunea pustiirii,” adică moscheea lui Omar, a fost „așezată în locul sfânt”, adică pe locul vechiului Templu. Înțelegeți?

Isus S-a referit exact la acest lucru, iar mai departe a adăugat: „*Cine citește să înțeleagă.*” Vedeți?

41. Frate Branham, nu ești de părere că fiecare om care pretinde că este creștin adevărat ar trebui să plătească zeciuială în casa Domnului? Te rog să ne dai răspunsul biblic la această întrebare.

Este în ordine dacă așa vreți voi. Adevărul este că într-adevăr Biblia spune în Maleahi 3.8:

„Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?” Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?” Cu zeciuiele și darurile de mâncare...”

„...Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi

deschide zăgazarile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.” (v. 10).

Aceasta este o provocare adresată fiecărui individ. Dacă aș avea timp, mi-ar plăcea să depun o mărturie despre felul în care mi-am achitat eu zeciuiala mai întâi de toate, chiar dacă familia mea a fost în lipsuri și flămândă.

Vă spun sincer, că n-am văzut în viața mea vreun bărbat sau vreo femeie care să fi dus lipsă după ce și-a plătit zeciuiala, chiar dacă a câștigat numai un dolar pe săptămână, iar din acela a dat zece cenți Domnului.

Da, domnilor. Aceasta este o provocare adresată fiecărui om, și adevărul este că fiecare creștin trebuie să plătească zeciuială. Da, el trebuie să facă aceasta.

42. Dacă o persoană vorbește în limbi necunoscute pe același ton și de fiecare dată spune aceleași cuvinte, dar tălmăcirea adusă prin tălmăcitor este diferită de fiecare dată, poate fi acesta Duhul Sfânt?

Dați-mi voie să citesc încă o dată întrebarea.

Deci: „Dacă o persoană vorbește în limbi necunoscute pe același ton și de fiecare dată spune aceleași cuvinte (Vrea să spună că zice un cuvânt pe care îl repetă iar și iar), dar tălmăcirea adusă prin tălmăcitor este diferită de fiecare dată, poate fi acesta Duhul Sfânt?”

Aceasta este într-adevăr o întrebare serioasă, de aceea, lăsați-mă să aduc numai puțină lumină asupra acestei probleme. Cel ce vă spune aceste lucruri este fratele Branham, și apreciez foarte mult încrederea voastră de a mă întreba asemenea lucruri, de aceea, dorința mea este să ajut cât pot de mult cu experiența mea în privința acestor lucruri spirituale. Cred că dacă nu ați avea încredere în mine, nu

mi-ați pune asemenea întrebări, nu-i așa? Spun aceasta, pentru că mă gândesc că un creștin nu ar pune niciodată o întrebare ca să aibă un argument împotriva cuiva, ci o face pentru că dorește să afle adevărul cu privire la problema respectivă.

În ce mă privește, eu încerc să răspund după cea mai bună cunoștință a mea, așa că, dacă ceea ce auziți vă supără, înseamnă că în inima voastră nu este Duhul Sfânt. Înțelegeți? Duhul Sfânt nu se supără niciodată când este corectat, ci primește totul supus. Acum rețineți că Domnul este Judecătorul meu pentru tot ceea ce voi spune, și o fac pe baza experiențelor la care am fost martor în timp ce mă aflam sub ungera din asemenea adunări.

Deci: Eu cred că persoana care spune de fiecare dată același lucru și cu același ton, vorbește într-adevăr în limbi. Da, eu cred că dacă sunt creștini, ei vorbesc cu adevărat în limbi, dar problema este că voi aveți tendința de a interpreta greșit aceste lucruri.

Dacă în mijlocul nostru se află străini care au altă părere cu privire la problema aceasta, este treaba lor, pentru că eu încerc să clarific aceste lucruri pentru biserica mea.

Ca părinte al vostru în Evanghelie și ca păstor al bisericii, vă sfătuiesc să urmăriți cu atenție persoanele respective. Dacă vedeți că se înfurie atunci când vreți să le spuneți ceva, puteți lăsa totul deoparte, pentru că acolo nu este Duhul lui Dumnezeu; dar dacă ei sunt blânzi, smeriți și umili, gata să primească fiecare lucru pe care li-l spuneți, să știți că acolo este Duhul lui Dumnezeu.

Pe altă parte, dacă cineva iese din ordinea bisericii și păstorul îl cheamă deoparte și-i atrage atenția, iar omul respectiv se înfurie, aceasta este dovada că nu are Duhul Sfânt, deoarece Duhul Sfânt primește orice corectare a Cuvântului; El recunoaște întotdeauna Cuvântul. Înțelegeți?

Să nu credeți cumva că prin aceasta vreau să măgulesc sau să scutur pe cineva, fiindcă nu aceasta este intenția mea, ci doresc să vedeți adevărul.

Să zicem că cineva vorbește în limbi, iar altcineva se ridică și aduce tălmăcirea. În tălmăcirea limbilor, mulți oameni vorbesc cu o expresie extraordinară, pornită de la ei, pentru că simt că trebuie să spună acele lucruri. Acea nu este însă tălmăcire.

Dar ce este tălmăcirea?

De exemplu, cineva vorbește în limbi, iar tu îl auzi în engleză, adică în limba pe care o vorbim, și repeți ceea ce spune el.

Este aici fratele Junie Jackson? Nu este. Vreau să spun că întotdeauna am fost uimit de vorbirea în limbi pe care o are acest frate, precum și fratele Higginbotham, și cred că ați văzut și voi acea schimbare de voce la tălmăcire. Înțelegeți ce spun? Acest lucru este în ordine. Să nu credeți însă că spun aceasta ca să mă laud cu biserica mea, căci nu este așa. Dacă biserica aceasta are nevoie de vreo corectare, eu o fac cât se poate de bine pentru Mântuitorul meu, fără să-mi fac probleme dacă ceea ce spun rănește sau nu pe cineva. Ca părinte al vostru în Evanghelie, vreau să fie totul în ordine, deoarece mă gândesc că nu vreți un duh greșit în mijlocul vostru, ci vreți un Duh corect. Desigur.

De ce să luați un înlocuitor, când cerul este plin de Duhul adevărat? De ce mâncați dintr-un coș de gunoi, când este o masă mare, curată și plină cu mâncăruri gustoase? Vedeți? Deci, mă gândesc că noi toți dorim ceva original, ceva adevărat.

Revenind la ceea ce am spus cu privire la vorbirea în limbi și tălmăcirea ei, vreau să spun că dacă cel ce aduce tălmăcirea nu aude vorbirea aceea în propria lui limbă, așa cum s-a întâmplat la rusalii, când oamenii au spus: „*Cum dar, îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?*” (Fapte 2.8),

atunci aceea nu este tălmăcire. Eu cred că amândoi sunt corecți – atât cel care vorbește în limbi, cât și cel care aduce tălmăcirea, – dar el nu tălmăcește, ci prorocește. Mai clar, omul acela nu este un tălmăcitor al limbii vorbite, ci este un proroc.

Am să vă dau un exemplu ca să mă înțelegeți.

Să zicem că aici este un tălmăcitor, iar eu mă ridic și spun câteva cuvinte în altă limbă. Am să iau o limbă ca să vă ajut să mă înțelegeți: „Baie, baie, bly. Ekke will afrikaana sprekken.” Mă îndoiesc că se află printre noi cineva care înțelege ce am spus.

Da, frate, ce ai spus?

Un frate răspunde: „Ai spus că poți vorbi africana.”

Da, așa am spus. Am zis: „Baie, baie, bly,” adică: „Sunt foarte, foarte fericit.” „Ekke will afrikaana sprekken,” adică: „Sunt aici ca să vorbesc africana.”

Ce a făcut fratele? Eu am vorbit în africană, iar el m-a înțeles în engleză, este adevărat? Și aceasta, pentru că cunoaște africana. Astfel, să zicem că eu stau aici și predic, iar fratele Neville stă alături de mine și traduce pentru oamenii de altă limbă care sunt prezenți aici. Vedeți, el înțelege limba pe care o vorbesc eu și le spune acelor oameni ce-am zis, pentru că cunoaște limba în care vorbesc.

Așa este și cu tălmăcirea. Dacă tu vorbești în limbi și tălmăcești, înseamnă că auzi tălmăcirea acelei limbi în limba ta natală și o spui și celorlalți. Nu cunoști limba aceea, dar Duhul Sfânt îți dă înțelegerea ei, deoarece vorbești pentru El. Înțelegeți?

Îmi amintesc de bătrânul frate Ryan, care acum este în slavă. Nu aş vrea ca ceea ce spun să fie considerat o hulă împotriva Duhului Sfânt, dar fratele acela se ridica și spunea întotdeauna un singur cuvânt în limbi. Un cuvânt și iarăși și iarăși același cuvânt: „Seeken, seeken și seeken...” sau ceva de felul acesta.

Auzindu-l, cineva a venit la mine și m-a întrebat: „Crezi că asta este de la Domnul?”

„Da,” am răspuns eu. „Cu certitudine este de la Domnul!” Vedeți, el spunea ceva în limbi, dar deși eu nu știam ce spune, prezența Domnului era acolo când el făcea aceasta.

Deci, dacă prezența Domnului este acolo, iar o persoană spune numai un cuvânt și iarăși și iarăși același cuvânt, apoi sare în sus și dă o tălmăcire deși nu înțelege ce spune în acea limbă, să știți că el nu tălmăcește, ci prorocște; înseamnă că peste acel om este darul prorociei. Deci, el nu tălmăcește limba în care vorbește, ci prorocște.

Prin urmare, dragă creștine care ai întrebat: „Poate fi aceasta de la Domnul?” răspunsul este afirmativ. Acolo poate fi Duhul Sfânt folosind două slujbe: una este vorbirea în limbi, iar cealaltă este prorocia, fără să fie nevoie de tălmăcirea celor spuse în limbi.

Deci: prorocia nu este tălmăcirea limbii în care vorbește persoana respectivă, ci aduce prin inspirație un mesaj pentru biserică.

În schimb, tălmăcirea este darul prin care persoana respectivă înțelege în limba natală ceea ce se vorbește în limbi și trebuie să repete exact, cuvânt cu cuvânt, ceea ce a spus cel care vorbește în limbi.

43. Dacă într-o adunare s-au dat deja trei mesaje în limbi necunoscute, este posibil ca atunci când este chemat rândul de rugăciune să mai vină și alte mesaje? Este corect acest lucru conform rânduielii spirituale a bisericii?

Sigur că da. Știu unde vrei să ajungi. Te gândești că Pavel a spus că vorbirea în limbi trebuie să fie făcută pe rând, să fie urmată de tălmăcire și să nu fie aduse mai mult de trei mesaje, ceea ce este corect.

Acum, dacă cineva vorbește în limbi și nu este nici un tălmăcitor ale acelei limbi, omul respectiv este într-adevăr binecuvântat de Duhul, dar nu aduce nici o zidire sufletească bisericii. Dacă se ridică însă fratele Sothmann și aduce o prorocie, este cu totul altceva, înțelegeți?

Punctul pe care a vrut să-l atingă Pavel, este că ei foloseau tot serviciul pentru a vorbi în limbi, ori dacă acea vorbire nu era tălmăcită, biserica nu înțelegea nimic. Acesta este motivul pentru care Pavel le-a dat o rânduială.

Persoana care pune întrebarea vrea să știe dacă este corect să se aducă mesaje în timpul când este chemat rândul de rugăciune.

Când Pavel spune că trebuie să vorbească doar doi sau trei și unul să tălmăcească, se referă la mesajele date pentru adunare în camera unde se adună vasele, separat de restul adunării (Noi am discutat deja despre aceasta), dar când este chemat rândul de rugăciune este o altă situație, pentru că respectivul aduce o prorocie pentru o persoană, nu pentru biserică.

Dacă acel om este greșit, înseamnă că și eu sunt greșit și procedez în afara rânduielii, deoarece în rândurile de rugăciune sunt date câte treizeci, patruzeci de descoperiri într-o seară.

Deci dacă prorocia se îndreaptă spre o persoană este altceva. Când însă se îndreaptă spre biserică, să fie aduse două sau trei mesaje, apoi opriți-vă.

Deși Duhul Sfânt ar putea să dea și alte mesaje, opriți-vă și lăsați timp și pentru vestirea Cuvântului. Înțelegeți? Voi puteți avea aceste lucruri înainte sau după vestirea Cuvântului, dar nimic nu trebuie să întrerupă Cuvântul în timp ce este adus de predicator.

Noi vom pune aceste lucruri în ordine atunci când duhurile și darurile vor începe să ajungă la maturitate.

Vă spun sincer că sunt bucuros pentru că Dumnezeu trăiește, domnește și vorbește în mijlocul nostru, dar dacă o soră se ridică și aduce o prorocie sau o vorbire în limbi, apoi sare alta și face același lucru; când termină ea se ridică altcineva și aduce și el un mesaj, și așa mai departe, este greșit. Eu cred că Domnul poate face aceasta dacă are un mesaj urgent pentru adunare sau pentru o persoană, dar dacă toți spun același lucru, nu este bine. Înțelegeți?

În ce privește întrebarea pusă, dacă de exemplu, fratele Neville sau un alt lucrător cheamă rândul de rugăciune, iar cineva se ridică și aduce o prorocie nu pentru adunare, ci pentru persoana din rândul de rugăciune, spunându-i anumite lucruri privitoare la viața sau starea ei, este în ordine. Este corect, pentru că el vorbește pentru acea persoană, nu pentru adunare.

44. Frate Branham, adesea Domnul îmi arată anumite lucruri în vis. El mi-a arătat anumite lucruri despre fiul meu care lucrează în marină, iar el mi-a spus că acelea erau niște taine. Apoi mi-a arătat unele lucruri referitoare la moartea unor persoane sau taine ascunse ale inimilor. Este acesta un dar de la Dumnezeu? De câte ori mi-a arătat gândurile sau inimile oamenilor, fiecare lucru a fost întocmai cum l-am văzut.

Frate sau soră care ai scris aceste lucruri, dorința mea este ca Domnul să te binecuvânteze, pentru că după părerea mea acela este într-adevăr darul lui Dumnezeu.

Știai că Biblia vorbește despre vise? Iosif a visat vise, ba mai mult, a tălmăcit și visele avute de alții. Lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. Da, dacă visul avut de o persoană este de la Dumnezeu, va spune întotdeauna adevărul și se va împlini întocmai.

Nu uita însă că dacă vei începe să te mândrești cu acel dar, El te va părăsi. Prin urmare, rămâi blând și smerit, iar dacă El îți arată ceva pentru cineva, înseamnă că o face spre binele aceluia om, așa că trebuie să mergi la el și să-i spui, dar fără să-l mustri sau să-l jignești, ci spune-i simplu:

„Frate, soră, Domnul mi-a arătat în vis că făceai un anumit lucru greșit...”

Dacă persoana aceea va răspunde: „Ești greșit! Aceasta este o minciună, pentru că eu nu am făcut așa ceva,” nu răspunde nimic, ci du-te înapoi și roagă-te și spune: „Tată ceresc, era acel lucru greșit sau nu?”

Dacă persoana respectivă a spus adevărul, înseamnă că ai un duh greșit, dar dacă minte, dacă a făcut într-adevăr acel lucru, atunci Dumnezeu se va ocupa de ea. Înțelegeți? Da, domnule.

Dacă el a făcut acel lucru, dar neagă, a făcut o hulă împotriva Duhului Sfânt care a încercat să-l corecteze.

45. Frate Branham, cum este posibil ca o biserică să danseze și să vorbească în limbi și totuși să nu citească Biblia? Eu nu pot înțelege aceasta.

Nici eu nu înțeleg cum este posibil așa ceva. Aș vrea să rețineți că cel care vă spune aceste lucruri sunt eu, William Branham, și că s-ar putea să greșesc.

Sunt unii care se duc să se roage pentru bolnavi. Astfel, acel om se roagă pentru unul dintre ei, apoi îi face pe toți să cânte sau să danseze în Duhul, crezând că prin aceasta va aduce puterea printre oameni. După părerea mea, o asemenea procedură este greșită, și am să vă spun de ce.

Eu cred că o persoană care vine într-o adunare de vindecare, trebuie să vină plină de respect și smerenie, ca atunci când vine pentru mântuire. Astfel, cei prezenți acolo nu trebuie să strige și să danseze, ci să-și plece capul și să se roage, să-l ceară lui Dumnezeu îndurare pentru acel suflet. Spuneți: „Dumnezeule, ajută-l pe fratele meu în timp ce păstorul îl unge și se roagă pentru el. Lasă ca Duhul Sfânt să vină peste el și să-i dea credință ca să poată primi vindecarea, pentru că este fratele meu scump (sau o soră). Vedeți? În loc să strigați și să dansați, rugați-vă pentru acel suflet.

Eu știu că acest lucru se întâmplă de obicei în adunările pentecostale, și sunt convins că ei se închină lui Dumnezeu. O cred din toată inima. De asemenea, cred în vorbirea în limbi, în strigare sau în a dansa în Duhul, pentru că toate acestea sunt pomenite în Biblie, dar cred că toate își au timpul și ordinea lor.

Eu cred că dacă marea binecuvântare este în toi, dacă slava Domnului vine peste adunare, oamenii încep să strige și să facă orice îi îndeamnă Duhul. Așa ceva este corect, așa că puteți merge înainte, dar când vine un om care dorește să fie vindecat, acolo este deja o problemă de viață și de moarte, ceea ce înseamnă că toți trebuie să fim respectuoși, să ne rugăm Domnului și să cerem îndurare pentru acel om: „Tată, eu sunt un închinător al Tău și Te iubesc, de aceea vin înaintea Ta cu credință și Te rog să ai milă de fratele meu.” Vedeți? Eu cred că dacă se va proceda în felul acesta, dacă veți merge înaintea Domnului cu smerenie, veți obține rezultate minunate.

Doamne, nădejdea mea este că prin răspunsurile pe care le-am dat, am reușit să aduc măcar puțină lumină în mintea oamenilor.

Gândul meu este să vorbesc cu păstorul, iar mai târziu să ne întâlnim și cu cei care au un dar al lui Dumnezeu, ca să discutăm puțin despre aceste lucruri. Poate prin aceasta voi reuși să vă ajute să urcați puțin mai sus, mai aproape de Dumnezeu și astfel să avem mai multă ordine în biserică. Eu am fost foarte atent și am văzut cum El a venit în mijlocul nostru și S-a mișcat înapoi și încolo. Îmi place foarte mult aceasta.

Nu-l lăsați niciodată pe Satana să pătrundă înăuntru, pentru că el este foarte șiret. Să nu vă gândiți niciodată că puteți să-l păcăliți, pentru că nu puteți face așa ceva. Dimpotrivă, să știți că tot timpul depindeți de îndurarea lui Dumnezeu și că trebuie să umblați smeriți și supuși. În felul acesta, veți constata că Dumnezeu vă va folosi mai mult și mai mult în lucrarea Sa. Domnul să vă binecuvânteze.

Ce ziceți, mai avem timp, pentru că aș vrea să vă spun ceva în următoarele douăzeci de minute? (Amin). Vă mulțumesc.

Aș vrea să ne întoarcem puțin la Psalmi, pentru că Domnul mi-a dat un gând pe care aș vrea să vi-l împărtășesc și vouă într-o scurtă predică. Știu că este cald, dar nu uitați că nu ne vom mai întâlni până miercuri.

Astfel, haideți să stăm puțin liniștiți, în timp ce vom intona o cântare veche și frumoasă: „Binecuvântată fie legătura care leagă,” pentru că întrebările acestea ne-au încins puțin. Să ieșim deci din această stare și să vorbim puțin din Cuvânt.

Mai întâi aș vrea să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tată ceresc, aceste întrebări au fost pe inimile oamenilor, iar prin ele am putut să

văd cam ce cred ei și ce-i frământă. Oh, Doamne, am putut să văd că ei doresc darurile duhovnicești și că vor să știe cum să le folosească corect. Pentru unii, ele aduc o lumină mare, în timp ce pentru alții ridică semne de întrebare.

Doamne, noi suntem copiii Tăi, de aceea Te rugăm să ne ajuți, pentru că dorința noastră este să folosim spre slava și onoarea Ta aceste daruri duhovnicești pe care ni le-ai dat.

Te rugăm să binecuvântezi aceste daruri și să le descoperi în biserică, astfel încât atunci când în mijlocul nostru vor fi străini și călători, Duhul Tău să lucreze cu atâta putere, încât să le descopere tainele inimii. Îngăduie acesta, Te rugăm. Fă ca aceste lucruri să fie spuse întotdeauna cu blândețe și umilință, niciodată aspru sau cu mânie, ca să nu dărâme, ci să zidească.

Binecuvântează biserica aceasta; binecuvântează poporul Tău din locul acesta și din celelalte biserici, fiindcă știm că de fapt există o singură Biserică și că noi toți putem ajunge în ea numai prin naștere.

Te rog să ne binecuvântezi în continuare, în timp ce voi citi acest text micuț, pe care mi l-ai pus pe inimă în după-amiaza aceasta, în timp ce stăteam la birou. Ajută-mă să nu îi țin prea mult, ci să le spun doar câteva gânduri.

Lucrează Tu aceasta, pentru ca atunci când ne vom despărți, să-l mulțumim Domnului pentru bunătatea Lui. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Voi citi din Psalmul 106.7-8:

„Părinții noștri în Egipt n-au luat aminte la minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor Tale, și au fost neascultători la mare, la Marea Roșie.

Dar El i-a scăpat din pricina Numelui Lui ca să-Și arate puterea.”

Din textul acesta voi lua tema: „Dumnezeu înțeles greșit.”

Voi știți că înțelegerea greșită a lucrurilor ne bagă întotdeauna în încurcături. Astfel, oamenii spun adesea lucruri pe care le-au înțeles greșit și pe care le repetă de fapt după altcineva, ceea ce îi duce numai la neazuri. Acesta este motivul pentru care eu cred că ar fi bine să stăm liniștiți și să așteptăm până când vom înțelege bine despre ce este vorba. Nu credeți și voi la fel? Și când totul este clar, putem merge mai departe liniștiți. Înțelegeți? Totuși, se pare că de multe ori suntem înțeleși greșit, iar David vorbește tocmai despre problema aceasta: despre faptul că Israel a înțeles greșit minunile pe care le-a făcut Domnul în Egipt.

„A înțelege greșit” nu se referă numai la faptul că cineva spune: „Păi, nu am auzit ce a spus,” ci este mai mult decât atât; este să vezi că se face ceva și tu să înțelegi greșit scopul pentru care este făcut acel lucru. Dacă ajungeți într-o asemenea situație, pierdeți orice posibilitate de a mai înțelege vreodată.

Vreau să știți că Dumnezeu nu face niciodată minuni doar ca să zică: „Vezi, Eu sunt Dumnezeu!” Nu, nu, ci El face aceste lucrări pentru că vrea să vă ajute să înțelegeți ceva, are un scop. Ați observat ce a spus David în versetele pe care le-am citit? Sunt atât de frumoase că aș vrea să le mai citesc o dată:

„Părinții noștri în Egipt n-au luat aminte la minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor Tale, și au fost neascultători la mare, la Marea Roșie.

Dar El i-a scăpat din pricina Numelui Lui ca să-Și arate puterea.”

Vedeți? Ei nu au înțeles de ce a făcut Dumnezeu acele minuni în Egipt. El a încercat să le arate îndurarea pe care o avea pentru ei; încerca să-i facă să

Înțeleagă că Dumnezeu cel viu este în mijlocul lor. Îmi place aceasta.

Nu demult, când am predicat la Chicago, m-am oprit la tema: „Când vulturul își scutură cuibul.” În predica aceea am vorbit despre felul în care își crește și educă mama-vultur puii. Înainte ca să-i ia la zbor, micuții nu pot s-o vadă cum este ea de fapt, pentru că toți stau ghemuiți în acel cuib, iar ea se lasă pe cuib și-i acoperă cu aripile ei mari și puternice. Ce mai face mama? Țipă, pentru ca micuții ei să-i cunoască glasul.

De obicei, femela-vultur este foarte mare. Se spune că are cam paisprezece picioare cu aripile deschise și că este atât de puternică încât poate ridica în văzduh chiar și un vițel.

Când vine timpul ca mama-vultur să-și învețe puii să zboare, își scutură cuibul, îi ia pe aripile ei puternice, și-i ridică sus, sus, în înălțimile cerului, iar acolo le dă drumul obligându-i să dea singuri din aripi ca să învețe să zboare. De ce face aceasta? Ca să le arate autoritatea pe care o are ea.

Da, ea își deschide aripile larg și țipă cu putere, după care îi scutură jos. Oh, vai! Micuții pui privesc uluiți în jur și își zic: „O, mamă, ce mare ești! Ce măreață!”

„Vedeți cât sunt de puternică? Te pot ridica oricât de sus, pentru că aripile mele sunt foarte puternice.”

Exact aceasta a făcut Dumnezeu cu Israel.

Voi știți că El a spus în Deuteronom 32.11: „*Ca vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, și-i poartă pe penele lui.*”

El l-a găsit pe Israel în Egipt, în țara robiei, l-a scos de acolo și l-a dus pe aripile Lui de Vultur până în țara făgăduită. Vedeți? De ce a făcut Dumnezeu acele minuni mari sub privirile lor? Pentru că voia să le arate că El este un Dumnezeu puternic.

Și exact aceasta încearcă să facă și astăzi. Astfel, El nu-i vindecă pe oameni numai ca să vă arate că poate vindeca, ci dorește să înțelegeți că El este învierea și vă poate însănătoși, vă poate învia trupul și poate face orice vrea pentru voi, fiindcă este marele Iahveh. Oh, cât îmi place aceasta!

Dar oamenii L-au înțeles greșit. Adevărul este că e foarte ușor ca cei necredincioși și cei care nu vor să înțeleagă, să devieze și să-l înțeleagă greșit. Sunt foarte mulți care pur și simplu nu vor să înțeleagă, ci s-au închis în ei și spun tot timpul: „Nu există așa ceva! Eu nu pot crede asemenea lucruri!” Astfel de oameni nici nu vor putea înțelege vreodată.

Dar un om care vrea să înțeleagă, se pune jos și ascultă cu atenție Cuvântul lui Dumnezeu care spune: „*Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul...*” (Isaia 1.18). Oamenii care sunt ascultători Cuvântului lui Dumnezeu au și puterea Lui. Nu este posibil să fii alipit de Dumnezeu și să nu ai puterea Lui în tine, deoarece ești o parte din El, ești mădular din mădulele Lui și cunoscut mai dinainte de El.

Înțelegeți acum de ce nu pot să creadă oamenii de astăzi în minuni? Ei nu posedă acel Ceva care să-i facă să creadă. Da, este nevoie ca un om să posede Ceva înlăuntrul lui, ca să poată crede, iar acel Ceva este Duhul Sfânt. Când Duhul Sfânt locuiește într-un om, acela va spune „Amin” la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și la fiecare minune a Lui.

Este așa cum obișnuia să spună mama: „Tu nu poți obține sânge dintr-o sfeclă, fie ea și roșie!” De ce aceasta? Pentru că nu este sânge în ea. Tot așa, tu nu vei putea obține credință dintr-un necredincios, pentru că în el nu există nimic ca să-l facă să creadă.

Odată, cineva mi-a spus: „Nu voi crede în vindecarea divină, indiferent ce vei spune tu!” Sigur că nu, pentru că ea nici nu este pentru el; vindecarea divină este numai pentru cei ce cred. Dacă vrei să obții sânge, trage-l din ceva care are sânge; dacă vrei să obții credință, ia-o din ceva care posedă credință.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu se folosește întotdeauna numai de oameni care au credință. El nu te va trimite niciodată într-o campanie de vindecare, dacă n-ai suficientă credință pentru aceasta. Cum ar putea să te trimită într-o trezire cu minuni când nu ai destulă credință pentru așa ceva? El caută întotdeauna oameni care au ceva în inima lor și prin care Se poate proslăvi.

Dar oamenii L-au înțeles întotdeauna greșit.

Uitați-vă la Noe. El a fost înțeles greșit de contemporanii lui, pentru că era un bărbat credincios, un slujitor al lui Dumnezeu, cunoscut mai dinainte de El.

Vedeți? Când devii un credincios al lui Dumnezeu, faci lucruri atât de ciudate și de contrare felului lor de gândire, încât imediat ești considerat nebun.

Noe a început să construiască o arcă și i-a avertizat că va veni potopul; dar când l-au auzit ce spune, ei s-au gândit că desigur este nebun. Vedeți? Ei l-au înțeles greșit pentru că a urmat călăuzirea lui Dumnezeu, care era în contradicție cu gândirea lor. Amin. Îmi place aceasta!

Noe a fost înțeles greșit. Astfel, oamenii veneau la el și-l întrebau: „Cum adică va ploua? Ce este ploaia? De când este lumea nu a plouat niciodată de sus, ci Dumnezeu a udat întotdeauna pământul prin rouă. Unde este apa despre care vorbești tu?”

„Nu știu,” răspundea Noe.”

„Explică-ne unde se află ea?”

„Nu pot face aceasta pentru că nu știu.”

„De unde știi că va cădea ploaie pe pământ, dacă sus nu există nici măcar o picătură de apă?”

Poate că Noe le-a zis ceva de felul acesta:

„Dumnezeu a spus că va ploua, iar dacă El a spus aceasta, știu că este în stare s-o facă. El va putea s-o adune acolo sus, iar după aceea o va face să cadă pe pământ.”

Amin. Dacă Dumnezeu a spus ceva, El poate să și facă. Totuși, oamenii n-au putut să-l înțeleagă pentru că Noe îl urma pe Dumnezeu.

Priviți-l pe Ilie. V-aș putea da multe exemple, dar mi-am notat doar câteva și așa vrea să trec repede prin ele. Ilie a fost înțeleș greșit de poporul lui. El era iudeu, dar a fost înțeleș greșit de poporul iudeu, fiindcă i-a condamnat tot timpul pentru faptele lor rele. Da, el a condamnat poporul, l-a condamnat pe împărat și pe împărăteasă. Ce trăsnet părea, nu-i așa?

El s-a dus la Ahab și la Izabela și le-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Dumnezeu te va pedepsi pe tine Ahab și pe tine Izabela, pentru că ați făcut așa și așa.”

Totuși, a fost înțeleș greșit. De ce? Pentru că l-a urmat pe Dumnezeu. Dar adevărul este că nu Ilie a fost înțeleș greșit, ci lucrarea pe care o făcea Duhul Sfânt prin acest bărbat a fost înțeleasă greșit.

Cum ar fi fost posibil ca un om neînsemnat ca Ilie, să se ridice împotriva națiunii lui ca s-o condamne? El s-a ridicat și a condamnat Israelul, a vestit judecata lui Dumnezeu, i-a umilit și i-a corectat, ba mai mult, a chemat chiar și seceta și foametea peste ei. Putea face Ilie așa ceva? Oh, ei l-au înțeles greșit, pentru că nu Ilie era cel ce făcea acele lucruri, ci Dumnezeu în Ilie, dar ei n-au văzut aceasta.

Vedeți? Nu Ilie era înțeles greșit, ci Dumnezeu în Ilie. Ei n-au înțeles că El este un Dumnezeu sfânt care nu poate tolera păcatul.

Nu are importanță dacă acesta este fratele, sora, mama sau oricine altcineva din neamul tău, dacă păcătuiește și nu ascultă avertismentul lui Dumnezeu, va fi judecat pentru aceasta.

Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost înțeleși greșit atunci când toți oamenii și-au plecat genunchiul în fața chipului lui Nebucadnețar, dar ei au refuzat s-o facă.

„Păi, care-i treaba cu aceștia?” s-au întrebat imediat cu toții. „Ce-i cu nebunii aceștia? Toți ceilalți evrei îl recunosc pe dumnezeul nostru și se închină înaintea lui atunci când sună trâmbițele și celelalte instrumente. Ce-o fi cu trăsniții aceștia? De ce nu vor să se închine?”

De ce n-o făceau? Pentru că erau una cu Dumnezeu. Acesta este motivul, dar ei i-au înțeles greșit.

„Au înnebunit? Și-au pierdut mințile? Sunt niște trăsniți!” spuneau ceilalți.

Dar nu, nu era așa. Ei urmau numai călăuzirea Duhului. Acesta este motivul pentru care ceilalți i-au înțeles greșit. Înțelegeți?

Toți prorocii Vechiului Testament s-au ridicat și au prorocit împotriva națiunii lor, vestindu-le judecățile lui Dumnezeu și condamnându-i pentru faptele lor. Dar poporul i-a înțeles întotdeauna greșit. De ce? Pentru că erau slujitorii lui Dumnezeu și ca urmare, făceau voia Domnului și își îndeplineau slujba la care erau chemați de El.

Oricine Îl urmează pe Dumnezeu va fi înțeles greșit de ceilalți. Da, chiar și Domnul Isus: nașterea Lui și toate celelalte lucruri pe care le-a făcut mai târziu, au fost înțelese greșit.

Magii au fost înțeleși greșit, deși urmau un semn care i-a condus la Împăratul de curând născut al Iudeilor. Ei au știut că profețiile vorbeau despre steaua ce urma să răsară din Iacov; știau că Împăratul acesta va fi Salvatorul poporului Său, că El va fi Împăratul lui Israel, de aceea, au călătorit timp de doi ani, din îndepărtata Indie, prin pustii, prin munți și peste ape și au venit la Ierusalim, unde au ajuns într-o seară, cam pe la apus, și au întrebat:

„Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor?” (Matei 2.2).

Dar acolo, nimeni nu știa nimic despre un asemenea Împărat. Vedeți? Acesta era un lucru foarte ciudat. Împăratul Iudeilor S-a născut și niște oameni au venit de la sute de mile, ca să I se închine și să-I aducă daruri, în timp ce localnicii, cei în mijlocul cărora se născuse, nici chiar cei din cetatea în care se născuse, nu știau nimic despre aceasta. Da, și ei i-au înțeles greșit pe magi, așa că le-au răspuns: „Nu s-a născut nici un împărat al Iudeilor de curând. Noi avem un singur împărat, iar acela este Irod.”

Nașterea Lui a fost înțeleasă greșit, deoarece Maria, mama Lui, rămăsese însărcinată înainte de a se căsători. Ei credeau că El a fost născut în afara căsătoriei și habar nu aveau că Maria Îl zămislise fiind umbrită de Duhul Sfânt. (Luca 1.35). Acest lucru se făcuse prin puterea lui Dumnezeu, dar oamenii nu l-au înțeles și l-au judecat greșit.

Vedeți, întotdeauna când Dumnezeu face ceva supranatural, este înțeles greșit.

Irod a înțeles greșit. Astfel, când magii s-au dus la el și l-au întrebat cu privire la Împăratul născut, le-a răspuns: „Păi, spuneți-mi voi unde se află pruncul, ca să mă duc și eu să mă închin înaintea Lui.” Vedeți? El era un fățarnic, un mincinos, pentru că în realitate se temea de un eventual pretendent la tron. El nu cunoștea Scripturile, de aceea nu înțelegea că era vorba de Mesia, de Împăratul ceresc al lui Israel. Da, Irod se gândea că este vorba de un împărat pământesc, de aceea voia să-l prindă și să-l omoare.

Dar Isus nu era un împărat pământesc, ci a spus că Împărăția Sa nu este de pe acest pământ. El i-a zis lui Pilat: *„Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile Iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.”* (Ioan 18.36).

Vedeți, Irod l-a înțeles greșit, crezând că are de-a face cu un pretins împărat pământesc.

Exact așa este și astăzi.

„Dacă spui că ești creștin, la care biserică mergi? De care denominațiune aparții?”

„De niciuna.”

O, ei nu pot înțelege cum vine aceasta! După părerea lor, a fi creștin înseamnă a aparține de o denominațiune oarecare. Ce este aceasta? O înțelegere greșită a lucrării lui Dumnezeu.

Apoi vedem că nici Nicodim n-a putut înțelege ce este nașterea din nou. El a venit

la Isus noaptea, ca să stea de vorbă cu El. Cineva l-a condamnat pentru aceasta, dar eu nu îl condamn. După părerea mea, el era un om bun și voia să înțeleagă, dar pentru că în timpul zilei era foarte ocupat, a trebuit să vină noaptea. Oricum, indiferent care este motivul pentru care a venit noaptea, pot spune că el a procedat mai bine decât o fac mulți dintre oamenii care nu vor să vină nici ziua, nici noaptea.

Prin urmare, înainte ca să condamni fapta lui, întreabă-te dacă tu ai fi ajuns la El. Părerea mea este că dacă ai ajuns, nu-l vei mai condamna pe Nicodim. Poate că Isus era atât de ocupat în timpul zilei, cu rugăciunea pentru bolnavi, încât singurul moment când s-au putut întâlni, a fost noaptea. Oricare ar fi adevărul, important este că el a ajuns la Isus și au vorbit.

El l-a zis: *„Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu El.”* (Ioan 3.2).

Și Isus i-a răspuns: *„Adevărat, adevărat îți spun, că dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”* (v. 3).

Când a auzit aceste cuvinte, marele rabin, învățătorul poporului, a întrebat mirat:

„Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pânțele maicii sale, și să se nască?” (v. 4).

Vedeți, el a înțeles greșit, n-a putut pătrunde înțelesul cuvintelor Domnului Isus. Da, Isus îi vorbea despre nașterea duhovnicească, iar el se gândea la nașterea firească.

Foarte mulți oameni sunt ca Nicodim. Ei nu înțeleg lucrările lui Dumnezeu,

deoarece le iau și le aplică pentru lucrurile naturale.

Odată, un medic spunea cu toată convingerea:

„Eu nu cred în vindecarea divină. Nu există așa ceva!”

Spunea aceste cuvinte în discuția pe care o avea cu o femeie care fusese în rândul de rugăciune.

„Spune-mi,” zicea el, „ce s-a întâmplat cu umflătura pe care ai avut-o?”

„S-a rugat fratele Branham pentru mine și Domnul m-a vindecat,” a răspuns ea.

„Oh, eu nu pot crede așa ceva,” a spus el. Apoi a adăugat: „Spune-mi cine ți-a scos-o!”

„Găsește cicatricea.”

„Păi nu este. Cu ce te-ai uns?”

„Cu absolut nimic. El m-a strigat pe nume din adunare, iar după ce s-a rugat pentru mine, lucrul acela s-a dus.”

Eu stăteam în camera cealaltă și ascultam discuția lor, fără ca femeia să bănuiască că sunt acolo. Nici medicul nu știa că sunt acolo, pentru că nici nu mă cunoștea.

Medicul a continuat: „Nu cred un cuvânt din ceea ce spui. Nu am văzut în viața mea pe nimeni care să poată face așa ceva și ca urmare, nu pot crede,”

„Bine, dar atunci unde este umflătura mea?”

„Ca să cred, trebuie să văd mai întâi.”

Vedeți, „a crede” nu înseamnă „a vedea”, pentru că așa cum spune în Evrei 11.1, *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”*

Deci, mai întâi trebuie să credeți, apoi veți vedea. Dar pentru că omul acela era un necredincios, ceea ce se întâmplase cu acea femeie era un mister pentru el, nu putea să înțeleagă cum putea fi posibil așa ceva.

Oamenii de astăzi spun: „Oh, eu nu cred în vindecarea divină! Nu cred în Duhul Sfânt! Nu cred în vorbirea în limbi și în strigare! Cu un cuvânt, nu cred în nimic din toate acestea!” De ce nu pot crede? Pentru că toate acestea sunt taine și nu le pot cuprinde.

El este Dumnezeuul acestei Biblii, așa că și acum va face aceleași lucrări pe care le-a făcut și în trecut, dar problema este că tu Îl înțelegi greșit. Asta-i tot.

Ucenicii lui Isus nu au putut înțelege minunile făcute de El. Astfel, în noaptea când a oprit furtuna, ei se mirau și ziceau: *„Ce fel de om este acesta?”* (Matei 8.27). Vedeți? Ei l-au înțeles greșit, pentru că Isus nu era un om, ci era Dumnezeu.

Aici este punctul în care greșesc și oamenii de astăzi. Ei fac din El orice, numai ceea ce este în realitate, nu. Dar Isus Hristos este IaHVeH Dumnezeu.

Evreii L-au înțeles greșit pentru că se așteptau să fie unul dintre ei, dar n-a fost așa. El era Dumnezeu cu ei, pentru că Isus a fost mai mult decât un om.

Este așa cum v-am spus adesea: ca Om, El a flămâzdit, dar ca Dumnezeu a înmulțit cele cinci pâini și doi pești și a săturat cu ele cinci mii de oameni.

Ca Om, El era obosit și a adormit în corabia purtată încoace și încolo de valuri, dar ca Dumnezeu S-a ridicat, a certat vânturile și marea și imediat s-a făcut liniște.

„Ce fel de Om este Acesta?” Nu, El nu era Om, ci era Dumnezeu descoperit într-un trup omenesc, dar ei l-au înțeles greșit. Ei au crezut că El era numai fiul Mariei și al tâmplarului Iosif, dar în realitate era Dumnezeu arătat în trup omenesc. Amin.

Soldații romani L-au înțeles greșit atunci când L-au legat cu o cârpă la ochi și L-au lovit cu trestia peste cap, zicând: *„Dacă ești proroc, spune cine te-a lovit?”*

Vedeți, ei au înțeles greșit slujba lui Isus, fiindcă El a spus clar: *„...Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* (Ioan 5.19).

Iudeii l-au înțeles greșit. El a venit ca să fie Prietenul și Salvatorul lor, dar ei au vrut să-l facă altceva, pentru că nu l-au înțeles slujba. El le-a spus:

„Împărăteasa de la miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului, ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.” (Matei 12.42).

Vedeți, ei l-au înțeles greșit pentru că au văzut în El doar un om.

Mulți dintre ei credeau că fusese născut în afara sfintei căsătorii și era doar un bastard. Noi tocmai am avut o astfel de întrebare și am văzut că astfel de oameni nici nu aveau voie să intre în casa Domnului. Astfel, ei spuneau: „Păi noi știm bine că ai fost născut din curvie și că ai drac. Cum, dar, îndrăznești să ne înveți pe noi, care suntem rabini?”

Dar ce le-a răspuns Isus: „*Voi aveți de tată pe diavolul...*” (Ioan 8.44). Vedeți? Ei au înțeles greșit.

Când preoții i-au trimis pe aprozi să-l prindă cu vorba, la întoarcere, aceștia au spus: „*Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta!*” (Ioan 7.47). Dar acele cuvinte nu fuseseră spuse de un om, ci de Dumnezeu. Da, domnilor. Un om poate să vorbească despre Scriptură, dar Isus era împlinirea Scripturii.

Un om poate spune: „Scriptura spune așa sau așa,” dar Isus a spus: „*Eu și Tatăl una suntem.*” (Ioan 10.30).

„*Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.*” (Ioan 14.9).

„*Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.*” (v. 10).

Nimeni altul n-ar fi putut spune așa ceva, este adevărat? Amin. Aleluia. Acesta este adevărul. „*Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.*” Nici un alt om n-ar fi putut spune așa ceva.

Deci, nu-i de mirare că aprozii au spus despre El: „*Niciodată n-a vorbit vreun om ca acesta!*” De ce? Pentru că „*El învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.*” (Matei 7.29). „Da”, spuneau ei, „El vorbește cu autoritate așa că, chiar și dracii I se supun, și la fel vânturile și valurile.”

Cu toate acestea, ei credeau că El este doar un om, dar Isus era chiar Dumnezeu.

Vedeți, ei L-au înțeles greșit, de aceea spuneau: „Păi, Tu, care ai fost născut în afara căsătoriei, Tu care ești un bastard, vrei să ne înveți pe noi? Noi știm cu toții că ești nebun și că ai drac. Cum îndrăznești să vii să ne înveți pe noi, care suntem rabini sfinți?”

Dar El le-a zis: *„Voi aveți de tată pe diavolul!”*

Da, ei l-au înțeles greșit; n-au știut cine era El.

Acesta este necazul și cu oamenii de astăzi: ei vor să facă din El ceea ce nu este. Da, El nu este doar un om, ci este Dumnezeu descoperit într-un trup de om. El nu este a doua persoană a trinității, ci este singura Persoană. Da, domnilor, acesta este adevărul, dar ei îl înțeleg greșit.

Fariseul Simon, care l-a invitat la acel mare banchet ținut în casa lui, l-a înțeles greșit. Dacă nu mă înșel, eu am predicat despre textul acesta, când am fost la Chicago, la micul dejun al oamenilor de afaceri.

Deci, fariseul l-a înțeles greșit, de aceea l-a pus să stea acolo în spate, nu a pus să l se spele picioarele ca la ceilalți musafiri și nu a fost uns cu balsam mirositor. Dar femeia aceea micuță, a mers la El și l-a spălat picioarele cu lacrimile ei și l le-a șters cu părul capului ei, după care le-a uns cu cel mai scump mir. Când au văzut aceasta, fariseii și Simon, și-au zis:

„Omul acesta, dacă ar fi proroc, ar ști ce fel de femeie este cea care se atinge de El: că este o păcătoasă.” (Luca 7.39).

Atunci, Isus a privit spre fariseu și i-a zis: „*Simone, am să-ți spun ceva...*” Amin.

El fusese înțeles greșit de către fariseu.

„M-ai invitat în casa ta, iar eu am renunțat la programul meu foarte încărcat pe care-l am, ca să răspund chemării tale. Dar când am intrat în casa ta, tu nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele, nu Mi-ai dat sărutarea de bun venit și nu Mi-ai uns capul cu untdelemn, ci M-ai lăsat să intru murdar și mirosind a transpirație, apoi M-ai așezat în colțul acesta ca să-ți bați joc de Mine.

În schimb, femeia aceasta Mi-a sărutat picioarele și Mi le-a spălat cu lacrimile pocăinței (O, ce apă minunată!), apoi Mi le-a șters cu părul capului ei și Mi le-a uns cu mir. Și acum, vreau să-ți spun ceva, Simone:

„Păcatele ei, care sunt într-adevăr multe, sunt iertate pentru că a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.”

Vedeți? Simon nu l-a înțeles, de aceea zicea: „Este doar un om!” dar femeia a spus: „El este Dumnezeu, este Salvatorul meu.”

Da, El a fost înțeles greșit, iar astăzi este înțeles tot greșit.

Când a fost prins să fie răstignit, toți ucenicii Săi l-au înțeles greșit, așa să l-au părăsit și s-au lepădat de El. Cum era posibil ca un Om care săvârșise atâtea minuni, înviase morți și făcuse atâtea lucruri minunate, să se lase acum prins, să se predea fără nici o împotrivire, să se lase bătut, umilit și batjocorit, să se lase scuipat? l-au smuls barba, l-au bătut până când, sub carnea sfâșiată l se vedeau oasele, soldații beți își băteau joc de El și l-au pus să poarte acea cruce grea, și cu toate acestea, El nu s-a împotrivit deloc, ci dimpotrivă, i-a lăsat să facă cu El tot ce-au vrut. Vedeți? Ei s-au depărtat de El pentru că l-au înțeles greșit.

Diavolul l-a înțeles greșit. El își zicea: „Cu siguranță, omul acesta nu poate fi Fiul lui Dumnezeu, pentru că dacă ar fi, nu ar îngădui să fie tratat în felul acesta. Nu, dacă ar fi Fiul lui Dumnezeu, nu s-ar lăsa umilit și batjocorit în halul acesta!”

Fariseii și preoții l-au înțeles greșit, de aceea spuneau: „*Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, dă-te jos de pe cruce și Te vom crede!*”

Tâlharul răstignit la stânga Lui l-a înțeles greșit, de aceea a spus: „*Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine însuși și mântuiește-ne și pe noi!*” (Luca 23.39).

Dar tâlharul din dreapta l-a înțeles corect, de aceea a spus: „*Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar Omul acesta n-a făcut nici un rău.*” (v. 41). Și a mai adăugat: „*Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta.*” (v. 42).

Ascultați Glasul care i-a spus: „*Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai!*” (v. 43).

Tâlharul acela a înțeles că Hristos era chiar Dumnezeuul cel viu, care murea pentru păcatele noastre. Da, El avusese o singură posibilitate să moară pentru noi: să vină într-un trup de carne. El nu putea muri ca Duh, pentru că Duhul este veșnic, nu poate muri. Acesta este motivul pentru care a trebuit să vină într-un trup de carne, dar l-au înțeles greșit. Totuși, tâlharul a înțeles acest lucru.

Cincizeci de zile mai târziu, în ziua cincizecimii, s-a întâmplat ceva extraordinar: „*Deodată, din cer a venit un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic.*” Ce era aceasta? Împlinirea cuvintelor spuse de Domnul Isus:

„*Iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați în putere de sus.*” (Luca 24.49).

Ucenicii știau că așa va fi, pentru că El le spusese înainte de înălțare: „*Voi veți primi o putere de sus, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi...*” (Fapte 1.8). De aceea, s-au dus în camera de sus și au așteptat acolo timp de zece zile. Erau acolo femei și bărbați și toți așteptau cu un gând și o simțire împlinirea făgăduinței Lui. Toate ușile erau baricadate, ca nu cumva să fie găsiți și prinși de iudei, dar iată că deodată a venit din cer acel sunet puternic, ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa în care ședeau ei. Apoi, niște limbi ca de foc au fost văzute împrăștiindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Imediat, ușile au fost deschise, iar ei au ieșit pe stradă plini de bucurie.

Dar mulțimea i-a înțeles atât de greșit încât au spus: „*Sunt plini de must! Sunt beți. Îi auzim bolborosind niște cuvinte pe care nu le putem înțelege.*”

Alții au spus: „*Toți aceștia care vorbesc, nu sunt galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?*”

Vedeți, ei i-au înțeles greșit, deși toate acele lucruri fuseseră făgăduite de Tatăl.

Dar Dumnezeu avea printre ei un proroc care s-a ridicat și a vorbit astfel poporului adunat: „*Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele!*”

Voi îi înțelegeți greșit pe oamenii aceștia, căci ei nu sunt beți, ci cu ei se împlinește ceea ce a spus prorocul Ioel:

„În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri!”

Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în ziua aceea, din Duhul

Meu, și vor proroci.”

Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum!

Aceasta se va întâmpla înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.” (Fapte 2.17-21).

Vedeți, aceasta era lucrarea lui Dumnezeu, era Duhul Sfânt, dar ei L-au înțeles greșit.

Dumnezeu a fost înțeles greșit în toate timpurile. Israel L-a înțeles greșit; oamenii din timpul lui Noe L-au înțeles greșit; oamenii din zilele lui Daniel L-au înțeles greșit; oamenii din zilele lui Ioan L-au înțeles greșit; oamenii din zilele cincizecimii L-au înțeles greșit și la fel oamenii din timpul acesta. Ei Îl înțeleg greșit pentru că El a rămas același. Acesta este motivul pentru care oamenii nu L-au putut înțelege niciodată. Ei nu pot vedea că El a rămas mereu același Dumnezeu; sunt firești și de aceea nu pot să-L vadă cu ochii duhovnicești, nu-L pot înțelege.

La câteva zile după cincizecime, după ce fuseseră umpluți cu Duhul Sfânt și avuseseră acea adunare măreață în case se pocăiseră aproape trei mii de suflete, Petru și Ioan mergeau la Templu. Și iată că în fața lor stătea un cerșetor, un olog din naștere, care în toate zilele stătea la poarta Templului și cerea milostenie. Când l-a văzut, Petru s-a apropiat de el și i-a zis: „*Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: „În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!”* (Fapte 3.6).

Apoi, „*l-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznele;*

Dintr-o săritură a fost în picioare, și a început să umble. A intrat cu ei în templu, umblând, sărind și lăudând pe Dumnezeu.” (v. 7-9). Păi, aceasta era ceva cu adevărat neobișnuit.

Ce a urmat? Ucenicii au fost aruncați în închisoare și le-au poruncit să nu mai predice și să nu mai vorbească în Numele lui Isus Hristos.

Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: *„Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu.”* (Fapte 4.19).

Preoții le-au dat drumul, gândindu-se că dacă i-au bătut și i-au amenințat puțin, că îi vor spânzura, îi vor arde, îi vor răstigni sau altceva de felul acesta, se vor opri. Dar imediat după ce le-au dat drumul, li s-a spus că ucenicii sunt pe stradă și fac exact același lucru: Îl vestesc pe Isus Hristos. De ce? De ce s-au purtat ei așa cu ucenicii? Pentru că au înțeles greșit. Ei n-au putut vedea că nu oamenii aceia simpli făceau acele lucrări mărețe, ci Dumnezeu care locuia în ei.

Când l-au prins pe micuțul Ștefan și l-au dus în fața soborului, preoții se gândeau: *„Îl vom pune în fața acestei adunări, la care participă toți rabinii, marele preot și mai marii poporului, căci desigur, vederea lor îl va speria.”*

Astfel, l-au luat și l-au dus acolo, așa cum ai duce un miel în mijlocul unei haite de lupi răpitori.

„Oh,” își ziceau ei, „uitați-vă la el! Imediat se va ridica și își va renega credința în Isus Hristos! Da, suntem siguri că va zice: „Fraților, renunț la totul numai să fiu lăsat în pace!”

Dar ce le-a spus Ștefan? *„Voi, oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții*

voștri, așa faceți și voi.” Amin. (Fapte 7.51).

Ei ar fi trebuit să vadă că nu el era Cel care le spunea acele cuvinte, dar ce au făcut? Și-au pus mâinile la urechi ca să nu-l mai audă și scrâșnind din dinți, au pus mâna pe pietre și au început să-l lovească cu ele. Dar Ștefan și-a ridicat mâinile spre cer și a spus plin de Duhul Sfânt: *„Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”*

Amin. Apoi a adormit în brațele Domnului Isus.

Vedeți, înainte de a muri, el a îngenuncheat și a strigat cu voce tare: *„Doamne, nu le ții în seamă păcatul acesta!”* (v. 60). Vedeți, ei au înțeles greșit.

Printre ei se afla și Pavel, care mai târziu avea să spună: *„Doamne, eu nu merit să fiu apostolul Tău, pentru că atunci când se vărsa sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlalți, și păzeam hainele celor ce-l omorau.”* (Fapte 22.20). Așa este.

Vedeți, oamenii înțeleg greșit acest entuziasm. Ei înțeleg greșit puterea Duhului Sfânt și-i numesc pe cei care-L au „o grămadă de holly-rollers,” sau de nebuni. Ei nu înțeleg că este nevoie să uiți tot ce ai știut cândva, tot ce ai fost cândva și să primești în tine gândul și Viața lui Hristos, deoarece nu poți avea în același timp înțelepciunea lumii și înțelepciunea lui Hristos; nu poți avea gândirea lumii și cea a lui Hristos; nu poți umbla după lucrurile firii și după cele ale Duhului. Amin.

Prin urmare, voi uita de mine însumi și mă voi ascunde în Tine, Doamne. Asta este.

Dar când văd toate acestea, oamenii te înțeleg greșit. De fapt, nu pe tine nu te înțeleg ei, ci pe Duhul Sfânt care face toate aceste lucruri în viața ta. Pe El Îl înțeleg greșit. Amin. De aceea, ei nu vorbesc împotriva ta, ci împotriva Lui.

Vedeți, ei le-au dat drumul la apostoli crezând că vor înceta să mai vorbească despre Hristos, dar imediat ce au fost liberi, au făcut exact același lucru. Ei nu puteau fi înțeleși de ceilalți oameni în ceea ce făceau, așa cum nici noi nu suntem înțeleși astăzi. Ei nu știu cine este Acesta.

Oamenii înțeleg greșit slujba mea. Mulți îmi spun: „Frate Branham, noi toți credem că ai fost trimis de Dumnezeu la biserică, dar de ce botezi în Numele lui Isus Hristos?”

Vedeți, ei înțeleg greșit Scriptura, iar Dumnezeu m-a trimis tocmai ca să le arăt Adevărul. Dar ei spun: „De ce înveți despre sămânța șarpelui și multe alte lucruri care sunt în contradicție cu ceea ce învățăm noi?” Ei bine, frate, tocmai de aceea sunt aici, dar voi înțelegeți greșit. Amin.

Ei nu vor să asculte și înțeleg totul greșit, însă Dumnezeu dovedește că ceea ce învăț este Cuvântul Său, prin faptul că Îl însoțește cu semnele și minunile Duhului Sfânt.

Dumnezeu a fost înțeles greșit întotdeauna, și la fel cei care trăiesc cu El. Oamenii nu pot vedea că Cel ce face acele lucrări din viața credincioșilor este Dumnezeu. Amin. Voi credeți că este El?

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a răscumpărat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Vă bucurați pentru că sunteți înțeleși greșit? Noi obișnuiam să cântăm o cântare scurtă:

Acum eu sunt însemnat

Însemnat, însemnat,

Însemnat de Duhul Sfânt.

Acesta este adevărul. Oamenii care m-au iubit odată, acum îmi întorc spatele pentru că sunt însemnat de Duhul Sfânt. Amin. Am devenit un nebun pentru lumea aceasta, ca să primesc gândul lui Hristos, iar dacă am cu adevărat gândul lui Hristos, inima mea va căuta numai lucrurile de sus.

Mi-ar plăcea să vină cineva și să-mi arate un singur loc din Biblie în care cineva a fost botezat altfel decât în Numele lui Isus Hristos. Mi-ar plăcea să-mi arătați unde scrie în Biblie că șarpele nu a avut o sămânță. Mi-ar plăcea să-mi arătați unde vorbește Biblia despre trei dumnezei.

Dumnezeu a trimis Mesajul Său adevărat și Îl legitimează cu semnele și minunile care Îl însoțesc. Aceasta o spune Biblia, iar ei nu o pot nega oricât de mult ar vrea.

Dar ce se întâmplă cu ei? Nu pot înțelege, sau mai bine zis, înțeleg greșit slujba mea, pentru că nu am venit în numele nici uneia dintre organizațiile religioase: nici a „Adunării lui Dumnezeu”, nici a metodiștilor, baptiștilor, ci am venit în Numele lui Isus Hristos, iar în marea Sa îndurare, Dumnezeu confirmă Mesajul prin puterea învierii lui Hristos, prin puterea Duhului Sfânt, dar oamenii Îl înțeleg greșit. Acesta este adevărul. Ei Îl înțeleg greșit.

Sigur că da. Voi sunteți înțeleși greșit, și nu numai voi, ci toți cei care trăiesc cu evlavie în Hristos Isus sunt înțeleși greșit. Tot drumul, începând de la neprihănitul Noe până în epoca aceasta modernă, în care trăiesc sfinții de astăzi, El a fost înțeles greșit. Întotdeauna oamenii au înțeles greșit.

Israel l-a înțeles greșit pentru că au privit totul firește și astfel au crezut că El va veni ca un împărat pământesc, dar noi suntem bucuroși pentru că trăim într-o Împărăție care nu a fost făcută de mâini omenești. Sunt bucuros pentru că vom merge într-o Țară care n-are nimic a face cu omul firesc; într-o Împărăție care vine de sus.

Și dacă Împărăția noastră este de sus, și noi suntem de sus, înseamnă că vom căuta numai lucrurile de sus, unde Hristos stă la dreapta lui Dumnezeu. Noi nu ne rușinăm pentru El pe acest pământ și știm că suntem străini și călători; știm că nu suntem din lumea aceasta, ci suntem născuți din Duhul lui Dumnezeu și stăm deja în locurile cerești împreună cu Hristos, spălați în sângele Lui, plini de harul Său și născuți din Duhul.

Ei ne înțeleg greșit, dar ce ne pasă! Noi Îl iubim pe El și asta este tot. Voi Îl iubiți? În ordine. Atunci haideți să cântăm din toată inima:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Nu este El minunat? Nu vă bucurați pentru că sunteți deosebiți? Nu vă bucurați pentru că sunteți o preoție sfântă, un popor ales, un popor deosebit, care aduce jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, care-l aduce roada buzelor lăudându-L și onorându-L în fiecare clipă?

Am aici o cântare pe care aș vrea s-o cânt:

Văd mulți oameni care nu pot înțelege

De ce sunt așa fericit și liber.

Eu am fost umplut cu Duhul,

Nu există nici o îndoială.

Și aceea-i starea mea.

O, aceea-i situația cu mine,

O, aceea-i situația cu mine.

Eu am fost umplut cu Duhul,

Nu există nici o îndoială.

Și aceea-i situația cu mine.

Vă place? Să cântăm cu toții.

Vedem mulți oameni care nu pot înțelege

De ce suntem așa fericiți și liberi.

Noi suntem umpluți cu Duhul,

Nu există nici o îndoială

Și aceea-i situația cu mine.

O, aceea-i situația cu mine, (Laudă Lui).

O, aceea-i situația cu mine.

Eu am fost umplut cu Duhul,

Nu există nici o îndoială.

Și aceea-i situația cu mine.

O, când devin fericit, eu cânt și strig,

Unii nu înțeleg aceasta, eu văd;

Dar am trecut peste Iordan

În frumoasa țară a Canaanului

Și aceea-i situația cu mine.

O, aceea-i situația cu mine, (Laudă Lui).

O, aceea-i situația cu mine.

Eu am fost umplut cu Duhul,

Nu există nici o îndoială.

Și aceea-i situația cu mine.

Îmi place aceasta, vouă nu? Eu am trecut dincolo de Iordan, în frumoasa țară a Canaanului. Mi-am luat adio de la lume și m-am ridicat deasupra lucrurilor ei, iar acum trăiesc în această atmosferă divină. Desigur, eu zbor deasupra șoricilor de jos, fără să îmi pese, fiindcă trăiesc în Canaan. Amin.

Da, domnilor, noi avem un timp minunat și mâncăm cu bucurie strugurii și roadele Țării, plini de slavă și de putere, plini de Duhul. Da, domnilor.

Biblia spune despre Ștefan că „era plin.” Plin de ce? „*Plin de Duhul Sfânt.*” Da, el era plin de Duhul; era plin de putere, de înțelepciune și de tărie. Acestea sunt lucrurile pe care le trăiesc eu și Biserica Dumnezeului celui viu.

Nu ești bucuros pentru aceasta, creștine? O, fii fericit! Bucură-te pentru că ești înțeles greșit de cei din jur, fiindcă Biblia spune că „*toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.*” (2 Timotei 3.12). Întotdeauna a fost așa.

Ce am vrut să vă spun prin toate aceste exemple pe care vi le-am dat? Că voi, oamenii care vorbiți în limbi, care sunteți călăuziți de Duhul, strigați, dansați în Duhul, și despre care oamenii spun: „Acesta nu are nici un sens!”, nu trebuie să uitați că așa a fost întotdeauna. Biblia arată clar că toți cei care au fost călăuziți de Domnul, au fost înțeleși greșit de ceilalți oameni. Amintiți-vă că voi sunteți încadrați în Scriptură și că ceea ce faceți este drept. Stați neclintiți pe aceasta, pentru că Dumnezeu este cu voi. Stați tari pe Cuvânt și Domnul se va îngriji de restul. Amin.

Eu Îl iubesc. Haideți să cântăm cântecul acela vechi de botez, pe care l-am cântat pentru prima dată atunci când a venit Îngerul Domnului, acolo jos la râu. Atunci El mi-a spus: „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul ca să pregătească prima venire a Domnului, Mesajul tău va pregăti cea de-a doua venire a Lui!” Sute de oameni au fost martori la acest eveniment care s-a petrecut pe malul râului Ohio, în iunie 1933. Atunci am cântat cu toții:

Pe malurile învolburate ale Iordanului,

Stau și privesc cu jind

Spre Țara frumoasă și fericită a Canaanului

Unde se află bogățiile mele.

Eu sunt destinat pentru Țara promisă

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

O, cine vine să meargă cu mine?

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

Când voi atinge acel loc sănătos

Și să fiu pe veci binecuvântat?

Când voi vedea fața Tatălui meu

La sânul Lui să mă odihnesc?

Peste toate acele plaiuri întinse

Strălucește o zi nesfârșită.

Acolo Dumnezeu domnește pe veci

Și risipește noaptea cea grea.

Să repetăm încă o dată aceste versuri:

Eu sunt destinat pentru Țara promisă

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

O, cine vine să meargă cu mine?

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

Toți cei ce L-ați acceptat pe Hristos și știți că sunteți născuți din nou prin Duhul, haideți să ridicăm mâinile spre El și să cântăm încă o dată, fără nici o umbră de îndoială:

Eu sunt destinat pentru Țara promisă

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

O, cine vine să meargă cu mine?

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

Eu am văzut aceasta de multă vreme.

Doamnelor, căutați în poșete și scoateți-vă batistele! Domnilor, căutați în buzunare și scoateți și voi batistele, apoi fluturați-le ca și cum am pleca în Canaan. În ordine:

Eu sunt destinat pentru Țara promisă

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

O, cine vine să meargă cu mine?

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

Dacă printre noi este cineva care nu a făcut încă alegerea, dar ar vrea să vină cu noi în timp ce cântăm încă o dată cântarea aceasta, poate să-și scoată batista și s-o fluture alături de noi. Nu vreți să veniți? Urcați la bordul vechii corăbii a Sionului, fiindcă pornește în larg. Să mergem:

Eu sunt destinat pentru Țara promisă

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

O, cine vine să meargă cu mine?

Eu sunt destinat pentru Țara promisă.

Să cântăm cu capetele plecate:

Să fiu ca Isus, oh, să fiu ca Isus,

Pe pământ eu tânjesc să fiu ca Isus.

Prin toată călătoria vieții,

De la pământ în slavă,

Eu cer numai să fiu ca El.

De la ieslea Betleemului

A venit înainte un Străin,

Pe pământ eu tânjesc să fiu ca El.

Prin toată călătoria vieții,

De la pământ în slavă,

Eu cer numai să fiu ca El.

Nu uitați că miercuri seara este rugăciune pentru bolnavi. Rugați-vă pentru mine, rugați-vă pentru păstorul vostru, rugați-vă pentru vecinul vostru, pentru diaconi și pentru administratori, rugați-vă ca Dumnezeu să Își facă lucrarea cu fiecare dintre noi.

Să fiu ca Isus, să fiu ca Isus,

Pe pământ eu tânjesc să fiu ca El (Să fiu înțeles greșit).

Deși mulți oameni nu înțeleg, amintiți-vă că Dumnezeu va pregăti o cale...

De la pământ în slavă

Eu cer numai să fiu ca El.

...umilit și smerit,

Pe pământ eu tânjesc doar să fiu ca Isus

Prin toată călătoria pe pământ

Eu cer numai să fiu ca El.

Cu capetele plecate, cu ochii închiși și cu inimile deschise și îndreptate spre Dumnezeu, îl vom chema pe fratele Roy Borders să ne conducă în rugăciunea de încheiere.

Domnul să vă binecuvânteze.

- Amin -